

Europeiska unionens officiella tidning

L 296

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjätte årgången

7 november 2013

Innehållsförteckning

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1101/2013 av den 6 november 2013 om godkännande av ett preparat av *Enterococcus faecium* DSM 7134 och *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 som fodertillsats för kalvar för uppfödning och om ändring av förordning (EG) nr 1288/2004 (innehavare av godkännandet: Lactosan GmbH & CoKG) ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1102/2013 av den 6 november 2013 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 1044/2012 om undantag från förordning (EEG) nr 2454/93 vad gäller ursprungsreglerna som ska användas inom ramen för det allmänna preferenssystemet för att ta hänsyn till Guatemalas särskilda situation när det gäller export av vissa fiskeriprodukter till unionen 4**
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1103/2013 av den 6 november 2013 om ändring av förordning (EU) nr 185/2010 vad gäller erkännande av likvärdighet av säkerhetsstandarder i tredjeländer ⁽¹⁾ 6**
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1104/2013 av den 6 november 2013 om införande av en beteckning i registret över garanterade traditionella specialiteter ("Basterdsuiker"/"Basterdsuicker"/"Basterdsuijcker"/"Basterdsuijker"/"Basterd"/"Basterdsuiker"/"Basterdsuicker"/"Basterdsuijcker"/"Basterdsuijker"/"Basterd"/"Bastert"/"Basterstuiker" [GTS]) 8**
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1105/2013 av den 6 november 2013 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 10

Pris: 4 EUR

(forts. på nästa sida)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

DIREKTIV

- ★ Rådets direktiv 2013/51/Euratom av den 22 oktober 2013 om fastställande av krav avseende skydd av allmänhetens hälsa mot radioaktiva ämnen i dricksvatten 12

BESLUT

2013/638/EU:

- ★ Kommissionens beslut av den 12 augusti 2013 om väsentliga krav för marin radioutrustning som är avsedd att användas på fartyg som inte omfattas av Solas för deltagande i det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) [delgivet med nr C(2013) 5185] 22

2013/639/EU:

- ★ Kommissionens beslut av den 6 november 2013 om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av vissa sömlösa rör av järn eller stål, med en ytterdiameter av mer än 406,4 mm, med ursprung i Folkrepubliken Kina 24

III *Andra akter*

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

- ★ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 522/12/COL av den 19 december 2012 om ändring för åttiosjunde gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd genom införande av ett nytt kapitel om statliga stödåtgärder i samband med systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser efter 2012 25
- ★ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 309/13/KOL av den 16 juli 2013 om förenlighet med EES-lagstiftningen hos åtgärder som ska vidtas av Norge i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) 51

Rättelser

- ★ Rättelse till rådets genomförandeförordning (EU) nr 543/2012 av den 25 juni 2012 om genomförande av artikel 11.1 i förordning (EU) nr 753/2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, grupper, företag och enheter med anledning av situationen i Afghanistan (EUT L 165 av den 26.6.2012) 56
- ★ Rättelse till rådets genomförandebeslut 2012/334/Gusp av den 25 juni 2012 om genomförande av beslut 2011/486/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, grupper, företag och enheter med anledning av situationen i Afghanistan (EUT L 165 av den 26.6.2012) 56

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1101/2013

av den 6 november 2013

om godkännande av ett preparat av *Enterococcus faecium* DSM 7134 och *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 som fodertillsats för kalvar för uppfödning och om ändring av förordning (EG) nr 1288/2004 (innehavare av godkännandet: Lactosan GmbH & CoKG)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning
(EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertill-
sats⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 1831/2003 innehåller bestämmelser om godkännande av fodertillsatser samt de skäl och för-
faranden som gäller för sådana godkännanden. Enligt
artikel 10 i den förordningen ska fodertillsatser som god-
känts i enlighet med rådets direktiv 70/524/EEG⁽²⁾
utvärderas på nytt.
- (2) Ett preparat av *Enterococcus faecium* DSM 7134 och *Lac-
tobacillus rhamnosus* DSM 7133 godkändes utan tids-
begränsning i enlighet med direktiv 70/524/EEG som
fodertillsats för kalvar genom kommissionens förordning
(EG) nr 1288/2004⁽³⁾. Preparatet infördes därefter i re-
gistret över fodertillsatser som en befintlig produkt, i
enlighet med artikel 10.1 b i förordning (EG) nr
1831/2003.

- (3) I enlighet med artikel 10.2 i förordning (EG) nr
1831/2003 jämförd med artikel 7 i samma förordning
har det lämnats in en ansökan om en ny utvärdering av
ett preparat av *Enterococcus faecium* DSM 7134 och *Lac-
tobacillus rhamnosus* DSM 7133 som fodertillsats för kal-
var för uppfödning, med en begäran om att tillsatsen ska
införas i kategorin "zootekniska tillsatser". Till ansökan
bifogades de uppgifter och handlingar som krävs enligt
artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1831/2003.

- (4) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan
kallad *myndigheten*) konstaterade i sitt yttrande av den
13 mars 2013⁽⁴⁾ att preparatet av *Enterococcus faecium*
DSM 7134 och *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 under
föreslagna villkor för användning i foder inte inverkar
negativt på djurs och människors hälsa och på miljön
samt att den har potential att förbättra de zootekniska
resultaten hos de djur som tillsatsen är avsedd för. Den
bekräftade även den rapport om analysmetoden för fo-
dertillsatsen som lämnats av det referenslaboratorium
som inrättats genom förordning (EG) nr 1831/2003.

- (5) Bedömningen av preparatet av *Enterococcus faecium* DSM
7134 och *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 visar att det
uppfyller villkoren för godkännande i artikel 5 i förord-
ning (EG) nr 1831/2003. Preparatet bör därför godkän-
nas för användning i enlighet med bilagan till den här
förordningen.

- (6) Eftersom ett nytt godkännande enligt förordning (EG) nr
1831/2003 beviljas bör bestämmelserna om *Enterococcus
faecium* DSM 7134 och *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133
i förordning (EG) nr 1288/2004 utgå. Förordning (EG) nr
1288/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Rådets direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om foder-
tillsatser (EGT L 270, 14.12.1970, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1288/2004 av den 14 juli 2004
om permanent godkännande av vissa tillsatser och om provisoriskt
godkännande av ett nytt användningsområde för en redan godkänd
fodertillsats (EUT L 243, 15.7.2004, s. 10).

⁽⁴⁾ *The EFSA Journal*, vol. 11(2013):4, artikelnr 3175.

- (7) Eftersom det inte finns några säkerhetsskäl som kräver att ändringarna av villkoren för godkännandet tillämpas omedelbart, bör en övergångsperiod medges så att de berörda parterna kan anpassa sig till de nya krav som följer av godkännandet.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det preparat i kategorin "zootekniska tillsatser" och i den funktionella gruppen "medel som stabiliserar tarmfloran" som anges i bilagan godkänns som fodertillsats enligt villkoren i den bilagan.

Artikel 2

I bilaga I till förordning (EG) nr 1288/2004 ska bestämmelserna om E 1706, *Enterococcus faecium* DSM 7134 och *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133, utgå.

Artikel 3

Både det preparat som anges i bilagan och foder innehållande detta preparat som har tillverkats och märkts före den 27 maj 2014 i enlighet med de bestämmelser som tillämpades före den 27 november 2013 får fortsätta att släppas ut på marknaden och användas till dess att lagren har tömts.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 november 2013.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA

Tillsatsens identifikationsnummer	Namn på innehavaren av godkännandet	Tillsats	Sammansättning, kemisk formel, beskrivning, analysmetod	Djurart eller djurkategori	Högsta ålder	Lägsta halt	Högsta halt	Övriga bestämmelser	Godkännandet gäller till och med
						CFU/kg helfoder med en vatten- eller mjölkersättningshalt på 12 %			
Kategori: zootekniska tillsatser. Funktionell grupp: medel som stabiliserar tarmfloran									
4b1706	Lactosan GmbH & Co KG	<i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 <i>Lactobacillus rhamnosus</i> DSM 7133	<p><i>Tillsatsens sammansättning</i></p> <p>Preparat av</p> <p><i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 som innehåller minst 7×10^9 CFU/g tillsats och</p> <p><i>Lactobacillus rhamnosus</i> DSM 7133 som innehåller minst 3×10^9 CFU/g tillsats</p> <p>Fast form (kvot 7:3)</p> <p><i>Beskrivning av den aktiva substansen</i></p> <p>Livsdugliga celler av</p> <p><i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 och <i>Lactobacillus rhamnosus</i> DSM 7133</p> <p><i>Analysmetod</i> ⁽¹⁾</p> <p>Räkning av</p> <p><i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134: utstryk på platta med galla-eskulin-azidagar (EN 15788)</p> <p><i>Lactobacillus rhamnosus</i> DSM 7133: utstryk på platta med MRS-agar (EN 15787)</p> <p>Identifiering av <i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 och <i>Lactobacillus rhamnosus</i> DSM 7133: pulsfältselektrofores (PFGE)</p>	Kalvar för uppfödning	4 månader	1×10^9	—	<p>1. Ange följande i bruksanvisningen till tillsatsen och förblandningen: lagringsvillkor och stabilitet vid pelletering.</p> <p>2. Användarsäkerhet: Andningsskydd och skyddshandskar rekommenderas vid hantering.</p>	27 november 2023

⁽¹⁾ Närmare information om analysmetoderna finns på webbplatsen för referenslaboratoriet för fodertillsatser: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1102/2013

av den 6 november 2013

om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 1044/2012 om undantag från förordning (EEG) nr 2454/93 vad gäller ursprungsreglerna som ska användas inom ramen för det allmänna preferenssystemet för att ta hänsyn till Guatemalas särskilda situation när det gäller export av vissa fiskeriprodukter till unionen

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 247,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾, särskilt artikel 89.1 b, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1044/2012 ⁽³⁾ beviljade kommissionen Guatemala ett undantag från ursprungsreglerna i förordning (EEG) nr 2454/93 för att vissa bearbetade fiskeriprodukter som framställs i Guatemala från fisk som inte har ursprungsstatus ska kunna anses ha sitt ursprung i Guatemala. Undantaget löpte ut den 30 juni 2013.
- (2) Genom en skrivelse av den 27 maj 2013 begärde Guatemala att undantaget skulle förlängas. Begäran avser en förlängning till och med den 31 december 2013 avseende 987,5 ton kokade, frusna och vakuumförpackade tonfiskfiléer, så kallade loins, (nedan kallade *tonfiskfiléer*) enligt KN-nummer 1604 14 16. Genom skrivelser av den 17 och 29 juli 2013 lämnade Guatemala in kompletterande uppgifter som stöd för sin begäran.
- (3) Begäran visar att undantaget inte gällde under tillräckligt lång tid för att Guatemala skulle kunna säkra tillräckliga flöden av tonfisk med ursprungsstatus till landet.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1044/2012 av den 8 november 2012 om undantag från förordning (EEG) nr 2454/93 vad gäller ursprungsreglerna som ska användas inom ramen för det allmänna preferenssystemet för att ta hänsyn till Guatemalas särskilda situation när det gäller export av vissa fiskeriprodukter till unionen (EUT L 310, 9.11.2012, s. 28).

- (4) Undantaget behöver därför förlängas så att Guatemala får tillräckligt med tid att förbereda sin fiskberedningsindustri för att uppfylla kraven avseende ursprung som medför förmånsbehandling av fisk.
- (5) För att se till att det tillfälliga undantaget begränsas till den tid som är nödvändig för att Guatemala ska kunna uppfylla kraven avseende ursprung som medför förmånsbehandling av tonfiskfiléer, bör undantaget beviljas för perioden 1 juli 2013–31 december 2013.
- (6) För att säkerställa kontinuiteten i exporten av fisk som omfattas av förmånsbehandling från Guatemala till unionen, bör undantaget beviljas retroaktivt från och med den 1 juli 2013.
- (7) Genomförandeförordning (EU) nr 1044/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genomförandeförordning (EU) nr 1044/2012 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Undantaget enligt artikel 1 ska gälla tonfiskfiléer som exporterats från Guatemala och som deklarerats för övergång till fri omsättning i unionen från och med den 1 januari 2012 till och med den 31 december 2013 eller dagen för Guatemalas provisoriska tillämpning av associeringsavtalet mellan EU och Centralamerika, om denna dag inträffar tidigare, och upp till de kvantiteter som anges i bilagan till denna förordning.”

- (2) Bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 1044/2012 ska ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 juli 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 6 november 2013.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

—
BILAGA

"BILAGA

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag	Period	Kvantitet (i ton netto)
09.1627	ex 1604 14 16	Kokade, frusna och vaku- umförpackade tonfiskfiléer, så kallade loins	1.1.2012 till och med 31.12.2012	1 975 ton
09.1627	ex 1604 14 16	Kokade, frusna och vaku- umförpackade tonfiskfiléer, så kallade loins	1.1.2013 till och med 30.6.2013	987,5 ton
09.1627	ex 1604 14 16	Kokade, frusna och vaku- umförpackade tonfiskfiléer, så kallade loins	1.7.2013 till och med 31.12.2013	987,5 ton"

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1103/2013**av den 6 november 2013****om ändring av förordning (EU) nr 185/2010 vad gäller erkännande av likvärdighet av säkerhetsstandarder i tredjeländer****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning
(EG) nr 300/2008 av den 11 mars 2008 om gemensamma
skyddsregler för den civila luftfarten och om upphävande av
förordning (EG) nr 2320/2002 ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.3, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 272/2009 av den 2 april 2009 om komplettering av de gemensamma grundläggande standarderna för skydd av civil luftfart som fastställs i bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 ⁽²⁾ erkänner kommissionen likvärdigheten av standarder för luftfartsskydd i tredjeländer under förutsättning att kriterierna i den förordningen uppfylls.
- (2) Kommissionen har kontrollerat att flygplatserna Vágar (Färöarna) och Kangerlussuaq (Grönland) uppfyller de kriterier som anges i del E i bilagan till förordning (EG) nr 272/2009.

(3) I bilagan till kommissionens förordning (EU) nr 185/2010 ⁽³⁾ förtecknas de tredjeländer som erkänns som länder som tillämpar säkerhetsstandarder som är likvärdiga med de gemensamma grundläggande standarder som fastställs i förordning (EG) nr 272/2009.

(4) Förordning (EU) nr 185/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för luftfartsskyddet inom den civila luftfarten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EU) nr 185/2010 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 november 2013.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 97, 9.4.2008, s. 72.

⁽²⁾ EUT L 91, 3.4.2009, s. 7.

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 185/2010 av den 4 mars 2010 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd, EUT L 55, 5.3.2010, s. 1.

BILAGA

Bilagan till förordning (EU) nr 185/2010 ska ändras på följande sätt:

(1) I kapitel 3, tillägg 3-B, ska följande poster läggas till:

"Flygplatsen Vágar (Färöarna)

Flygplatsen Kangerlussuaq (Grönland)"

(2) I kapitel 4, tillägg 4-B, ska följande poster läggas till:

"Flygplatsen Vágar (Färöarna)

Flygplatsen Kangerlussuaq (Grönland)"

(3) I kapitel 5, tillägg 5-A, ska följande poster läggas till:

"Flygplatsen Vágar (Färöarna)

Flygplatsen Kangerlussuaq (Grönland)"

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1104/2013

av den 6 november 2013

om införande av en beteckning i registret över garanterade traditionella specialiteter
("Basterdsuiker"/"Basterdsuicker"/"Basterdsuijcker"/"Basterdsuijker"/"Basterd"/"Bastardsuiker"/
"Bastardsuicker"/"Bastardsuijcker"/"Bastardsuijker"/"Bastard"/"Bastert"/"Bastertsuiker" [GTS])

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning
(EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitets-
ordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt ar-
tikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EU) nr 1151/2012 trädde i kraft den 3 ja-
nuari 2013. Den upphäver och ersätter rådets förordning
(EG) nr 509/2006 av den 20 mars 2006 om garanterade
traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livs-
medel ⁽²⁾.
- (2) I enlighet med artikel 8.2 i förordning (EG) nr 509/2006
har Nederländernas ansökan om registrering av
beteckningarna "Basterdsuiker"/"Basterdsuicker"/"Basterd-

suijcker"/"Basterdsuijker"/"Basterd"/"Bastardsuiker"/"Bastard-
suicker"/"Bastardsuijcker"/"Bastardsuijker"/"Bastard"/"Bas-
tert"/"Bastertsuiker" offentliggjorts i *Europeiska unionens
officiella tidning* ⁽³⁾.

- (3) Inga invändningar enligt artikel 9 i förordning (EG)
nr 509/2006 har inkommit till kommissionen och
därför bör beteckningarna "Basterdsuiker"/ "Basterdsuic-
ker"/"Basterdsuijcker"/"Basterdsuijker"/"Basterd" / "Bastard-
suiker"/"Bastardsuicker"/"Bastardsuijcker"/"Bastardsuijker"/
"Bastard"/"Bastert"/"Bastertsuiker" registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska
föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att
den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 november 2013.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 363, 23.11.2012, s. 8.

BILAGA

Jordbruksprodukter och livsmedel som anges i punkt II i bilaga I till förordning (EU) nr 1151/2012:

Klass 2.3 Bröd, konditorivaror, konfekt, skorpor och andra bagerivaror

NEDERLÄNDERNA

Basterdsuiker/Basterdsuicker/Basterdsuijcker/Basterdsuijker/Basterd/Bastardsuiker/Bastardsuicker/Bastardsuijcker/
Bastardsuijker/Bastard/Bastert/Bastertsuiker (GTS)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1105/2013**av den 6 november 2013****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsför-

handlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.

- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 november 2013.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

<i>(euro/100 kg)</i>		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	AL	40,5
	MA	42,3
	MK	40,5
	ZZ	41,1
0707 00 05	AL	46,6
	EG	177,3
	MK	69,6
	TR	146,7
	ZZ	110,1
0709 93 10	AL	48,7
	MA	82,6
	TR	151,9
	ZZ	94,4
0805 20 10	AU	136,9
	MA	82,9
	ZA	153,1
	ZZ	124,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	PE	123,5
	SZ	55,7
	TR	74,2
	UY	92,8
	ZA	132,7
	ZZ	95,8
0805 50 10	TR	77,6
	ZA	54,2
	ZZ	65,9
0806 10 10	BR	237,2
	PE	270,1
	TR	164,5
	ZZ	223,9
0808 10 80	BA	66,4
	CL	210,3
	NZ	141,4
	US	132,4
	ZA	148,0
0808 30 90	ZZ	139,7
	CN	72,8
	TR	118,4
	ZZ	95,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV 2013/51/EURATOM

av den 22 oktober 2013

om fastställande av krav avseende skydd av allmänhetens hälsa mot radioaktiva ämnen i dricksvatten

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

skapsnivå fastställa kvalitetskrav med indikatorparametrar och se till att det kontrolleras att dessa krav uppfylls.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artiklarna 31 och 32,

- (3) I rådets direktiv 98/83/EG⁽³⁾ fastställs indikatorparametrar avseende radioaktiva ämnen i bilaga I del C samt därtill hörande kontrollbestämmelser i bilaga II. De parametrarna omfattas dock av de grundläggande normer som definieras i artikel 30 i Euratomfördraget.

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, som har utarbetats efter yttrande från en grupp personer som vetenskapliga och tekniska kommittén har utsett bland medlemsstaternas vetenskapliga experter i enlighet med artikel 31 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,

- (4) Kraven på kontrollnivåer för radioaktiva ämnen i dricksvatten bör därför antas i särskild lagstiftning som säkerställer enhetlig, konsekvent och fullständig lagstiftning om strålskydd i enlighet med Euratomfördraget.

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽¹⁾,

efter att ha hört Europaparlamentet, och

- (5) Eftersom gemenskapen har behörighet att anta grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning, har bestämmelserna i det här direktivet företräde framför bestämmelserna i direktiv 98/83/EG vad gäller kraven avseende skydd av allmänhetens hälsa mot radioaktiva ämnen i dricksvatten.

av följande skäl:

- (1) Intag av vatten är ett av de sätt på vilka radioaktiva ämnen kan tas upp av människokroppen. Enligt rådets direktiv 96/29/Euratom⁽²⁾, måste tillskottet till den bestrålning som allmänheten utsätts för till följd av olika verksamheter som medför risk för joniserande strålning hållas nere så långt det rimligen går.

- (6) Domstolen har i sin rättspraxis erkänt att de uppgifter som gemenskapen genom artikel 2 b i Euratomfördraget åläggs när det gäller fastställande av enhetliga säkerhetsnormer för arbetstagarnas och allmänhetens hälsoskydd inte hindrar, om det inte uttryckligen anges i dessa normer, medlemsstaterna från att föreskriva strängare skyddsåtgärder. Eftersom det i detta direktiv föreskrivs minimibestämmelser har medlemsstaterna frihet att vidta eller behålla strängare åtgärder på det område som omfattas av detta direktiv, utan att det påverkar den fria rörligheten för varor inom den inre marknaden, så som den definieras i domstolens rättspraxis.

- (2) Med hänsyn till hur viktig kvaliteten på dricksvatten är för människors hälsa är det nödvändigt att på gemen-

⁽¹⁾ EUT C 24, 28.1.2012, s. 122.

⁽²⁾ Rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning (EGT L 159, 29.6.1996, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).

- (7) Parametervärdena bör inte betraktas som gränsvärden. Om det vid kontroll av dricksvatten indikerar att ett parametervärde inte iaktas bör den berörda medlemsstaten i stället överväga om det innebär någon risk för människors hälsa som kräver åtgärder och i så fall vidta korrigerande åtgärder så att vattnets kvalitet förbättras och uppnår en nivå som i strålskyddshänseende uppfyller kraven på skydd av människors hälsa.
- (8) Kontroll av dricksvatten som tappas på flaskor eller i behållare som är avsedda för försäljning, förutom mineralvatten, för att kontrollera att nivåerna av radioaktiva ämnen uppfyller parametervärdena i detta direktiv, bör ske i enlighet med principerna om faroanalys och kritiska stympunkter (HACCP) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 ⁽¹⁾ utan att det påverkar tillämpningen av de principer för offentlig kontroll som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 ⁽²⁾.
- (9) Allmänheten bör på ett tillfredsställande och lämpligt sätt informeras om kvaliteten på dricksvattnet.
- (10) Det är nödvändigt att undanta naturligt mineralvatten och vatten som är läkemedel från detta direktivs tillämpningsområde, eftersom särskilda bestämmelser har antagits för de typerna av vatten i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG ⁽³⁾ och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG ⁽⁴⁾.
- (11) Medlemsstaterna bör upprätta kontrollprogram för att kontrollera att dricksvattnet uppfyller kraven i detta direktiv.
- (12) Metoderna för att analysera dricksvattnets kvalitet bör vara sådana att de kan garantera tillförlitliga och jämförbara resultat.
- (13) Med beaktande av de stora geografiska olikheterna vad gäller den naturliga radonförekomsten antog Europeiska kommissionen rekommendation 2001/928/Euratom ⁽⁵⁾, som handlar om kvaliteten på dricksvattentäkter när det gäller radon och dess långlivade sönderfallsprodukter. Det är lämpligt att dessa radionuklider omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.
- (14) För att, med tanke på dess betydelse för människors hälsa, kunna bibehålla en hög dricksvattenkvalitet är det nödvändigt att regelbundet aktualisera bilagorna II och III mot bakgrund av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.
- (15) Samtidigt som det är medlemsstaterna som fastställer provtagnings- och analysfrekvensen i fråga om dricksvatten som tappas på flaskor eller i behållare som är avsedda för försäljning, är det lämpligt för de medlemsstater som är skyldiga att kontrollera om det finns radon eller tritium i dricksvattnet eller att fastställa den indikativa dosen, att utföra provtagning och analys minst en gång per år.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs krav avseende skydd av allmänhetens hälsa mot radioaktiva ämnen i dricksvatten. I direktivet fastställs parametervärden och frekvenser och metoder för kontroll av radioaktiva ämnen.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. Dricksvatten:

- a) Allt vatten som, antingen i sitt ursprungliga tillstånd eller efter beredning, är avsett för dryck, för matlagning, för beredning av livsmedel eller för andra hushållsändamål, oberoende av dess ursprung och oavsett om det tillhandahålls genom ett distributionsnät, en tankbil/tankbåt, i flaskor eller i behållare.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien (EUT L 139, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG av den 18 juni 2009 om utvinning och saluförande av naturliga mineralvatten (EUT L 164, 26.6.2009, s. 45).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

⁽⁵⁾ Kommissionens rekommendation 2001/928/Euratom av den 20 december 2001 om att skydda allmänheten mot exponering för radon i dricksvattentäkter (EGT L 344, 28.12.2001, s. 85).

- b) Allt vatten som används i ett företag för tillverkning, bearbetning, konservering eller saluföring av varor eller ämnen som är avsedda som livsmedel, om inte de behöriga nationella myndigheterna gör den bedömningen att vattnets kvalitet inte kan påverka de färdiga livsmedlens hälsosamhet.
2. *Radioaktivt ämne*: ett ämne som innehåller en eller flera radionuklider, vars aktivitet eller koncentration inte kan förbises ur strålskyddssynpunkt.
3. *Indikativ dos*: den intecknade effektiva dosen för det årliga intaget till följd av alla radionuklider vilkas förekomst i en dricksvattenförsörjning har upptäckts, av naturligt och artificiellt ursprung, men med undantag för tritium, kalium-40, radon och kortlivade sönderfallsprodukter av radon.
4. *Parametervärde*: ett värde av radioaktiva ämnen i dricksvatten som om det överskrids ska medföra en skyldighet för medlemsstaterna att bedöma om förekomsten av radioaktiva ämnen i dricksvatten innebär någon risk för människors hälsa som kräver åtgärder och, när så är nödvändigt, vidta korrigerande åtgärder för att förbättra vattenkvaliteten så att den uppnår en nivå som i strålskyddshänseende uppfyller kraven på skydd av människors hälsa.

Artikel 3

Tillämpningsområde och undantag

1. Detta direktiv gäller för dricksvatten.
2. Detta direktiv gäller inte för
 - a) naturligt mineralvatten som av behöriga nationella myndigheter godkänns som sådant i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG,
 - b) vatten som är läkemedel enligt vad som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG.
3. Medlemsstaterna får göra undantag från detta direktiv för
 - a) vatten som uteslutande är avsett för ändamål för vilka de behöriga myndigheterna gör den bedömningen att vattnets kvalitet inte påverkar, vare sig direkt eller indirekt, den berörda allmänhetens hälsa,

- b) dricksvatten från en enskild vattentäkt som tillhandahåller mindre än 10 m³ per dag i genomsnitt, eller försörjer mindre än 50 personer, om inte vattnet tillhandahålls som en del av en kommersiell eller offentlig verksamhet.

4. Medlemsstater som utnyttjar de undantag som anges i punkt 3 b ska sörja för att

- a) den berörda allmänheten informeras om detta och om alla åtgärder som kan vidtas för att skydda människors hälsa från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar av dricksvatten,
- b) den berörda allmänheten, om det är uppenbart att vattnets kvalitet utgör en potentiell fara för människors hälsa, omedelbart ges lämpliga råd.

Artikel 4

Allmänna skyldigheter

Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 6.3 a i rådets direktiv 96/29/Euratom⁽¹⁾, vidta alla nödvändiga åtgärder för att inrätta ett lämpligt kontrollprogram för dricksvatten i syfte att säkerställa att när de parametervärden som fastställs i enlighet med detta direktiv inte iakttas

- a) en bedömning ska göras av huruvida det innebär någon risk för människors hälsa som kräver åtgärder och,
- b) korrigerande åtgärder, när så är nödvändigt, ska vidtas för att förbättra vattnets kvalitet så att det uppnår en nivå som i strålskyddshänseende uppfyller kraven på skydd av människors hälsa.

Artikel 5

Parametervärden och punkter där värdena ska iakttas

1. Medlemsstaterna ska fastställa parametervärden för kontroll av radioaktiva ämnen i dricksvatten i enlighet med bilaga I.
2. Vid kontroll av dricksvatten i enlighet med kraven i bilaga II till detta direktiv ska punkterna där värdena ska iakttas

- a) för vatten som tillhandahålls från ett distributionsnät vid den punkt där det tappas ur de kranar varifrån vattnet normalt hämtas, eller

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning (EGT L 159, 29.6.1996, s. 1).

- b) för vatten som tillhandahålls från tankbil/tankbåt, vid den punkt där det tappas från tankbilen/tankbåten, eller
- c) för vatten som tappas på flaskor eller i behållare som är avsedda för försäljning, vid den punkt där vattnet tappas på flaska eller i behållare, eller
- d) för vatten som används i ett livsmedelsproducerande företag, vid den punkt inom företaget där vattnet används.

3. Att det i punkt 2 a fastställs punkter där värdena ska iaktas inverkar inte på valet av en provtagningsplats, som kan vara en valfri punkt inom vattenförsörjningsområdet eller vid vattenverket under förutsättning att koncentrationsvärdet inte förändras i negativ riktning mellan provtagningsplatsen och den punkt där värdena ska iaktas.

Artikel 6

Kontroll och analys

1. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att se till att kontroller av radioaktiva ämnen i dricksvatten utförs i enlighet med de kontrollmetoder och kontrollfrekvenser som anges i bilaga II, för att kontrollera att värdena av radioaktiva ämnen är förenliga med de parametervärden som fastställs i enlighet med artikel 5.1.

Medlemsstaterna ska säkerställa att kontrollerna utförs på ett sådant sätt att de uppmätta mätvärdena är representativa för kvaliteten på det vatten som förbrukas under året. I fråga om dricksvatten som tappas på flaskor eller i behållare som är avsedda för försäljning ska detta ske utan att det påverkar tillämpningen av HACCP i enlighet med förordning (EG) nr 852/2004 och principerna för offentlig kontroll i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004.

2. Kontroller av den indikativa dosen ska utföras, och av värden för mätsäkerhet och analysmetoder ska vara i överensstämmelse med de krav som anges i bilaga III.

3. Medlemsstaterna ska se till att alla laboratorier som analyserar prov har ett system för kvalitetskontroll av analyserna som kontrolleras av ett fristående organ som den behöriga myndigheten har godkänt för denna uppgift.

Artikel 7

Åtgärder för att avhjälpa brister och information till allmänheten

1. När ett parametervärde som fastställs i enlighet med artikel 5.1 inte iaktas ska medlemsstaterna se till att detta omedelbart utreds för att fastställa orsaken.

2. Om ett parametervärde inte iaktas ska medlemsstaten bedöma om detta innebär en risk för människors hälsa och därför kräver åtgärder.

3. När en sådan risk som avses i punkt 2 föreligger ska medlemsstaten

a) vidta korrigerande åtgärder för att avhjälpa bristerna så att kraven på skydd av människors hälsa uppfylls i strålskyddshänseende, och

b) se till att den berörda allmänheten

i) informeras om risken och vidtagna åtgärder för att avhjälpa bristerna, samt

ii) ges råd om eventuella ytterligare försiktighetsåtgärder som kan komma att behövas för skydd av människors hälsa med hänsyn till radioaktiva ämnen.

Artikel 8

Införlivande i nationell lagstiftning

1. Medlemsstaterna ska senast den 28 november 2015 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 9

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 10

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 22 oktober 2013.

På rådets vägnar

L. LINKEVIČIUS

Ordförande

BILAGA I

PARAMETERVÄRDEN FÖR RADON, TRITIUM OCH INDIKATIV DOS I DRICKSVATTEN

Parameter	Parametervärde	Enhet	Anmärkningar
Radon	100	Bq/l	(Anmärkning 1)
Tritium	100	Bq/l	(Anmärkning 2)
Indikativ dos	0,10	mSv	

Anm. 1:

- a) Medlemsstater får fastställa en radonnivå som inte bör överskridas och under vilken optimering av skyddet bör bibehållas, utan att detta äventyrar vattenförsörjningen på nationell eller regional nivå. Den nivå som en medlemsstat fastställer får vara högre än 100 Bq/l men lägre än 1 000 Bq/l. För att förenkla nationell lagstiftning får medlemsstater välja att justera parametervärdet till denna nivå.
- b) Korrigerande åtgärder anses vara berättigade på strålskyddsgrunder, utan vidare övervägande, när radonkoncentrationen överstiger 1 000 Bq/l.

Anm. 2: Förhöjda nivåer av tritium kan vara en indikation på förekomsten av andra artificiella radionuklider. Om tritiumkoncentrationen överstiger sitt parametervärde krävs det också att en analys av förekomsten av andra artificiella radionuklider görs.

BILAGA II

KONTROLL AV RADIOAKTIVA ÄMNEN**1. Allmänna principer och kontrollfrekvenser**

Alla parametrar för vilka parametervärden ska fastställas i enlighet med artikel 5.1 ska kontrolleras. Ingen kontroll av en specifik parameter behövs dock om en behörig myndighet, för en tidsperiod som de får bestämma, finner att den parametern sannolikt inte förekommer i en viss täkt i dricksvattenförsörjningen som skulle kunna överstiga det motsvarande parametervärdet.

För naturligt förekommande radionuklider ska, med avvikelse från de minimikrav för provtagning som anges i punkt 6, i de fall där tidigare resultat visat att koncentrationen av radionuklider är stabil, frekvensen fastställas av medlemsstaten, med hänsyn tagen till risken för människors hälsa. En medlemsstat är inte skyldig att kontrollera om det finns radon eller tritium i dricksvattnet, eller att fastställa den indikativa dosen i de fall där medlemsstaten utifrån representativa undersökningar, data från kontroller eller andra tillförlitliga uppgifter, har förvärvat sig om att nivåerna av radon, tritium eller av den beräknade indikativa dosen, för en tidsperiod som de bestämmer, fortsatt kommer att understiga de respektive parametervärden som förtecknas i bilaga I. I ett sådant fall ska medlemsstaten meddela kommissionen skälen för sitt beslut och tillhandahålla kommissionen det nödvändiga underlaget för det beslutet, inklusive rön från de undersökningar som har gjorts, kontroller och utredningar. I detta sammanhang är bestämmelserna om de minimikrav för provtagning och analys som anges i punkt 6 i den här bilagan inte tillämpliga.

2. Radon

Medlemsstaterna ska säkerställa att representativa undersökningar görs för att fastställa omfattningen och arten av sannolik exponering för radon i dricksvatten som kommer från olika typer av grundvattenkällor och brunnar i olika geografiska områden. Undersökningarna ska utformas på så sätt att underliggande parametrar, och särskilt områdets geologi och hydrologi, bergets eller markens radioaktivitet och brunntypen kan identifieras och användas för att inrikta ytterligare åtgärder på områdena med den sannolikt högsta exponeringen. Kontroller av radonkoncentrationer ska göras i de fall där det, på grundval av resultaten av de representativa undersökningar eller andra tillförlitliga uppgifter, finns anledning att tro att parametervärdet fastställt i enlighet med artikel 5.1 kan överskridas.

3. Tritium

Medlemsstaterna ska säkerställa att kontroll av tritium i dricksvatten utförs om det finns en antropogen tritiumkälla eller källa till andra artificiella radionuklider inom avrinningsområdet, och det på grundval av andra övervakningsprogram eller undersökningar inte kan visas att tritiumnivån ligger under parametervärdet förtecknat i bilaga I. Om kontroller av tritium krävs ska dessa utföras med de frekvenser som anges i tabellen i punkt 6 i den här bilagan. Om koncentrationen av tritium överstiger sitt parametervärde krävs det också en utredning av förekomsten av andra artificiella radionuklider.

4. Indikativ dos

Kontroll av den indikativa dosen i dricksvatten ska utföras där det finns en källa till artificiell eller hög naturlig radioaktivitet och det inte på grundval av andra representativa kontrollprogram eller andra undersökningar kan visas att nivån på den indikativa dosen ligger under parametervärdet förtecknat i bilaga I. Om kontroller av artificiella radionuklidnivåer krävs ska dessa utföras med den frekvens som anges i tabellen i punkt 6 i den här bilagan. Om kontroller av naturliga radionuklidnivåer krävs ska varje medlemsstat fastställa frekvensen för kontroll av antingen total alfaaktivitet, total betaaktivitet eller enskilda naturliga radionuklider, beroende på vilken screeningstrategi som den har valt (i överensstämmelse med bilaga III). Kontrollfrekvensen får variera mellan en enda begränsad mätning och de frekvenser som anges i tabellen i punkt 6 i den här bilagan. Om det inte krävs mer än en enda begränsad kontroll för naturlig radioaktivitet, ska en ny kontroll krävas åtminstone i de fall där en förändring i distributionen inträffar som skulle kunna påverka koncentrationerna av radionuklider i dricksvatten.

5. Beredning av vatten

Om dricksvatten har behandlats för att minska radionuklidnivån ska kontroller göras med de frekvenser som anges i tabellen i punkt 6 i syfte att se till att den behandlingen fortsätter att vara effektiv.

6. Lägsta provtagnings- och analysfrekvenser

De lägsta provtagnings- och analysfrekvenserna för kontroller av dricksvatten som tillhandahålls genom ett distributionsnät eller från en tankbil/tankbåt eller som används i ett livsmedelsproducerande företag ska vara de som anges i följande tabell:

Tabell

Lägsta provtagnings- och analysfrekvens för kontroll av dricksvatten som tillhandahålls genom ett distributionsnät eller från en tankbil/tankbåt eller som används i ett livsmedelsproducerande företag

Distribuerad eller producerad volym vatten per dag i ett vattenförsörjningsområde (anmärkningarna 1 och 2) m ³	Antal prov per år (anmärkningarna 3 och 4)
volym ≤ 100	(anmärkning 5)
100 < volym ≤ 1 000	1
1 000 < volym ≤ 10 000	1 + 1 per 3 300 m ³ /d och del därav beräknat på den totala volymen
10 000 < volym ≤ 100 000	3 + 1 per 10 000 m ³ /d och del därav beräknat på den totala volymen
volym > 100 000	10 + 1 per 25 000 m ³ /d och del därav beräknat på den totala volymen

Anm. 1: Ett vattenförsörjningsområde är ett geografiskt avgränsat område inom vilket dricksvatten kommer från en eller flera källor, och inom vilket vattenkvaliteten kan anses vara i stort sett enhetlig.

Anm. 2: Volymerna beräknas som ett medelvärde under ett kalenderår. En medlemsstat får använda antalet invånare i ett vattenförsörjningsområde i stället för vattenvolymen för att fastställa lägsta frekvens, varvid antas att vattenförbrukningen är 200 l per dag och person.

Anm. 3: Antalet prov ska i möjligaste mån fördelas lika över tid och rum.

Anm. 4: I fråga om oregelbunden, kortvarig försörjning ska kontrollfrekvensen för vatten som levereras i tankbil/tankbåt fastställas av den berörda medlemsstaten.

Anm. 5: Frekvensen ska beslutas av den berörda medlemsstaten.

Medlemsstaterna ska fastställa provtagningsfrekvens för dricksvatten som tappats på flaskor eller behållare och som är avsedda för försäljning. Medlemsstaterna får därvid ta hänsyn till den producerade vattenvolymen.

7. Genomsnittsvärden

Om ett enskilt prov visar att parametervärdet har överskridits, ska medlemsstaterna fastställa vilka nya provtagningar som krävs för att säkerställa att de uppmätta värdena är representativa för en genomsnittlig aktivitetskoncentration under ett helt år.

BILAGA III

KONTROLLER AV INDIKATIV DOS OCH AV VÄRDEN FÖR MÄTSÄKERHET VID ANALYS**1. Kontroller för att fastställa efterlevnad av den indikativa dosen**

Medlemsstaterna får använda flera olika tillförlitliga screeningmetoder för att indikera förekomsten av radioaktivitet i dricksvatten. Dessa strategier får innefatta screening för vissa radionuklider, screening för en enskild radionuklid, screening för total alfaaktivitet eller screening för total betaaktivitet.

a) Screening för vissa radionuklider eller screening för en enskild radionuklid

Om någon av aktivitetsskoncentrationerna visar sig överskrida motsvarande härledda värde med 20 %, eller om tritiumkoncentrationens parametervärde förtecknat i bilaga I överskrider, krävs det en analys av ytterligare radionuklider. Medlemsstaterna ska fastställa vilka radionuklider som ska mätas mot bakgrund av all relevant information om sannolika strålkällor.

b) Screeningmetoder för total alfaaktivitet och total betaaktivitet

Medlemsstaterna får använda screeningmetoder för total alfaaktivitet och total betaaktivitet ⁽¹⁾ för att kontrollera parametervärdet för indikativ dos.

För detta ändamål bör screeningnivåer för total alfaaktivitet eller total betaaktivitet fastställas. Den rekommenderade screeningnivån för total alfaaktivitet är 0,1 Bq/l. Den rekommenderade screeningnivån för total betaaktivitet är 1,0 Bq/l.

Om den totala alfaaktiviteten och den totala betaaktiviteten understiger 0,1 Bq/l respektive 1,0 Bq/l får medlemsstaten anta att den indikativa dosen understiger parametervärdet på 0,1 mSv, och då ska inga radiologiska undersökningar behövas, under förutsättning att det inte enligt andra informationskällor i vattnet förekommer specifika radionuklider vilka utgör en risk för att den indikativa dosen kan överskrida 0,1 mSv.

Om den totala alfaaktiviteten överskrider 0,1 Bq/l eller den totala betaaktiviteten överskrider 1,0 Bq/l måste en analys för specifika radionuklider göras.

Medlemsstaterna får fastställa screeningnivåer som medger val mellan två möjligheter för total alfaaktivitet och total betaaktivitet i de fall där de kan visa att dessa nivåer är i överensstämmelse med en indikativ dos på 0,1 mSv.

Medlemsstaterna ska fastställa vilka radionuklider som ska mätas mot bakgrund av all relevant information om sannolika strålkällor. Eftersom förhöjda tritiumnivåer kan vara en indikation på förekomsten av andra artificiella radionuklider bör tritium, total alfaaktivitet och total betaaktivitet mätas i samma prov.

2. Beräkning av den indikativa dosen

Den indikativa dosen ska beräknas utifrån de uppmätta radionuklidkoncentrationerna och de doskoefficienter som anges i tabell A i bilaga III till direktiv 96/29/Euratom, eller senare information som har godtagits av medlemsstatens behöriga myndigheter, baserade på det årliga vattenintaget (730 l för vuxna). Om resultatet av följande formel är tillfredsställande får medlemsstaten anta att den indikativa dosen understiger parametervärdet på 0,1 mSv, och då krävs inga ytterligare undersökningar:

$$\sum_{i=1}^n \frac{C_i(\text{obs})}{C_i(\text{der})} \leq 1$$

där

$C_i(\text{obs})$ = observerad koncentration av radionuklid i

$C_i(\text{der})$ = härledd koncentration av radionuklid i

n = antal upptäckta radionuklider.

⁽¹⁾ I lämpliga fall får den totala betaaktiviteten ersättas av restbetaaktivitet efter subtraherande av kalium-40-aktivitetskoncentrationen.

Härledda koncentrationer för radioaktivitet i dricksvatten⁽¹⁾

Ursprung	Nuklid	Härledd koncentration
Naturligt	U-238 ⁽²⁾	3,0 Bq/l
	U-234 ⁽²⁾	2,8 Bq/l
	Ra-226	0,5 Bq/l
	Ra-228	0,2 Bq/l
	Pb-210	0,2 Bq/l
	Po-210	0,1 Bq/l
Artificiellt	C-14	240 Bq/l
	Sr-90	4,9 Bq/l
	Pu-239/Pu-240	0,6 Bq/l
	Am-241	0,7 Bq/l
	Co-60	40 Bq/l
	Cs-134	7,2 Bq/l
	Cs-137	11 Bq/l
	I-131	6,2 Bq/l

⁽¹⁾ Denna tabell innehåller värden för de vanligaste naturliga och artificiella nukliderna. Dessa värden är exakta värden som beräknats för en dos på 0,1 mSv och ett årligt intag på 730 liter och med de doskoefficienter som anges i tabell A i bilaga III till direktiv 96/29/Euratom. Härledda koncentrationer för andra radionuklider kan beräknas på samma grundval, och värdena kan aktualiseras utifrån senare information som godkänts av medlemsstatens behöriga myndigheter.

⁽²⁾ I denna tabell beaktas endast de radiologiska egenskaperna hos uran, inte dess kemiska toxicitet.

3. Värden för mätsäkerhet och analysmetoder

För följande parametrar och radionuklider måste den analysmetod som används åtminstone kunna mäta aktivitetskoncentrationer med de nedan angivna detektionsgränserna:

Parametrar och radionuklider	Detektionsgräns (anmärkningarna 1 och 2)	Anmärkningar
Tritium	10 Bq/l	Anmärkning 3
Radon	10 Bq/l	Anmärkning 3
total alfaaktivitet	0,04 Bq/l	Anmärkning 4
total betaaktivitet	0,4 Bq/l	Anmärkning 4
U-238	0,02 Bq/l	
U-234	0,02 Bq/l	

Parametrar och radionuklider	Detektionsgräns (anmärkningarna 1 och 2)	Anmärkningar
Ra-226	0,04 Bq/l	
Ra-228	0,02 Bq/l	Anmärkning 5
Pb-210	0,02 Bq/l	
Po-210	0,01 Bq/l	
C-14	20 Bq/l	
Sr-90	0,4 Bq/l	
Pu-239/Pu-240	0,04 Bq/l	
Am-241	0,06 Bq/l	
Co-60	0,5 Bq/l	
Cs-134	0,5 Bq/l	
Cs-137	0,5 Bq/l	
I-131	0,5 Bq/l	

Anm. 1: Detektionsgränsen ska beräknas enligt ISO-standard 11929: "Determination of the characteristic limits (decision threshold, detection limit and limits of the confidence interval) for measurements of ionizing radiation - Fundamentals and application", med felsannolikheter av första och andra slaget på 0,05 vardera.

Anm. 2: Mätosäkerheter ska beräknas och rapporteras som standardosäkerheter eller som expanderade standardosäkerheter med en expansionsfaktor på 1,96, enligt ISO:s anvisningar för uppskattning av mätosäkerhet.

Anm. 3: Detektionsgränsen för tritium och för radon är 10 % av dess parametervärde på 100 Bq/l.

Anm. 4: Detektionsgränsen för total alfaaktivitet och betaaktivitet är 40 % av screeningvärdena på 0,1 respektive 1,0 Bq/l.

Anm. 5: Denna detektionsgräns gäller endast inledande screening för indikativ dos för en ny vattenkälla. Om inledande kontroller tyder på att det inte är sannolikt att Ra-228 överskrider 20 % av den härledda koncentrationen får detektionsgränsen höjas till 0,08 Bq/l för rutinmässiga Ra-228-nuklidspecifika mätningar till dess att en efterföljande återkontroll krävs.

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 12 augusti 2013

om väsentliga krav för marin radioutrustning som är avsedd att användas på fartyg som inte omfattas av Solas för deltagande i det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS)

[delgivet med nr C(2013) 5185]

(2013/638/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

frekvenser och erbjuda en rimlig garanti för att den fungerar felfritt i nödsituationer.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.3 e, och

av följande skäl:

- (1) En rad medlemsstater har infört eller avser att införa gemensamma säkerhetsstandarder och säkerhetsregler för radioutrustning på fartyg som inte omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas – Safety of Life At Sea) (nedan kallade *fartyg som inte omfattas av Solas*).
- (2) Harmonisering av radiotjänster bör bidra till en säkrare navigering för fartyg som inte omfattas av Solas, i synnerhet i nödsituationer och under svåra väderförhållanden.
- (3) I sjösäkerhetskommitténs (MSC) cirkulär 803 om deltagande för fartyg som inte omfattas av Solas i det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) och i Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) resolution MSC.131 (75) uppmanas staterna att tillämpa riktlinjerna för deltagande i GMDSS för fartyg som inte omfattas av Solas samt att föreskriva att radioutrustningen på alla fartyg ska ha vissa egenskaper avseende GMDSS.
- (4) I Internationella teleunionens (ITU) radioreglemente fastställs vissa frekvenser som ska användas för GMDSS. All radioutrustning som opererar på dessa frekvenser och som är avsedd att användas i nödsituationer bör vara kompatibel med den avsedda användningen av dessa

- (5) Det måste klargöras att kommissionens beslut 2004/71/EG av den 4 september 2003 om grundläggande krav för marin radioutrustning avsedd att installeras på de fartyg som inte omfattas av Solas för deltagande i det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) ⁽²⁾ är tillämpligt på GMDSS-utrustning som ska användas på alla fartyg som inte omfattas av Solas och vilken inte täcks av rådets direktiv 96/98/EG av den 20 december 1996 om marin utrustning ⁽³⁾.

- (6) Genomförandet av kraven på GMDSS-utrustning som är avsedd för fartyg som inte omfattas av Solas bör vara konsekvent i samtliga medlemsstater och i linje med relevanta IMO-riktlinjer.
- (7) Med hänsyn till det antal ändringar som görs av beslut 2004/71/EG bör det beslutet för klarhetens skull ersättas.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från kommittén för bedömning av överensstämmelse och marknadsövervakning inom teleområdet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta beslut ska tillämpas på all radioutrustning som inte ingår i tillämpningsområdet för direktiv 96/98/EG och som är avsedd att användas, för en av nedanstående tjänster, på alla fartyg som inte omfattas av 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (nedan kallade *fartyg som inte omfattas av Solas*) och för deltagande i det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS), i enlighet med kapitel IV i den konventionen:

⁽¹⁾ EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 16, 23.1.2004, s. 54.

⁽³⁾ EGT L 46, 17.2.1997, s. 25.

a) Marina mobiltjänster enligt definitionen i artikel 1.28 i Internationella teleunionens radioreglemente.

b) Satellitbaserade marina mobiltjänster enligt definitionen i artikel 1.29 i Internationella teleunionens radioreglemente.

Artikel 2

Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG ⁽¹⁾ ska radioutrustning vara konstruerad på ett sådant sätt att den fungerar felfritt när den exponeras för en marin miljö, att den uppfyller alla driftskrav för GMDSS som gäller fartyg som inte omfattas av Solas, i enlighet med Internationella sjöfartsorganisationens tillämpliga bestämmelser, och att den möjliggör tydlig och stabil kommunikation med en hög grad av tillförlitlighet när det gäller den analoga eller digitala kommunikationsförbindelsen.

Artikel 3

Beslut 2004/71/EG ska upphöra att gälla.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 12 augusti 2013.

På kommissionens vägnar

Antonio TAJANI

Vice ordförande

⁽¹⁾ EUT L 163, 25.6.2009, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 6 november 2013

om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av vissa sömlösa rör av järn eller stål, med en ytterdiameter av mer än 406,4 mm, med ursprung i Folkrepubliken Kina

(2013/639/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 9, och

av följande skäl:

A. INLEDANDE

- (1) Den 16 februari 2013 inledde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) ett antidumpningsförfarande beträffande import till unionen av vissa sömlösa rör av järn eller stål, med en ytterdiameter av mer än 406,4 mm, med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*) och offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande av förfarandet i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.
- (2) Förfarandet inleddes till följd av ett klagomål som ingavs av Defence Committee of the seamless pipes and tubes industry of the European Union (nedan kallad *klaganden*), som representerar mer än 25 % av unionens sammanlagda produktion av vissa sömlösa rör av järn eller stål, med en ytterdiameter av mer än 406,4 mm. Klagomålet innehöll tillräcklig *prima facie*-bevisning för dumpning av produkten och därav vållad väsentlig skada för att motivera att ett förfarande inleddes.
- (3) Kommissionen underrättade klaganden, andra kända tillverkare inom unionen, kända exporterande tillverkare i Kina, möjliga tillverkare i det jämförbara landet, kända importörer, distributörer och andra parter som såvitt känt var berörda samt företrädare för Kina om att förfarandet hade inletts. De berörda parterna gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
- (4) Klaganden, andra tillverkare inom unionen, exporterande tillverkare i Kina, importörer och distributörer lämnade synpunkter. Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem, gavs tillfälle att bli hörda.

B. ÅTERKALLANDE AV KLAGOMÅLET OCH AVSLUTANDE AV FÖRFARANDET

- (5) Klaganden återkallade sitt klagomål genom en skrivelse till kommissionen av den 9 september 2013.
- (6) I enlighet med artikel 9.1 i grundförordningen kan förfarandet avslutas när klagomålet återkallas, såvida inte ett sådant avslutande strider mot unionens intresse.
- (7) Av undersökningen har det inte framgått något som tyder på att ett sådant avslutande skulle strida mot unionens intresse. Därför ansåg kommissionen att det aktuella förfarandet borde avslutas. De berörda parterna underrettades om detta och gavs tillfälle att lämna synpunkter. Inga synpunkter inkom.
- (8) Kommissionen finner därför att antidumpningsförfarandet beträffande import till unionen av vissa sömlösa rör av järn eller stål, med en ytterdiameter av mer än 406,4 mm, med ursprung i Kina, bör avslutas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed avslutas antidumpningsförfarandet beträffande import av sömlösa rör av järn eller stål, utom av rostfritt stål, med runt tvärsnitt och med en ytterdiameter av mer än 406,4 mm, med ursprung i Folkrepubliken Kina, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7304 19 90, 7304 29 90, 7304 39 98 och 7304 59 99.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 6 november 2013.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 45, 16.2.2013, s. 3.

III

(Andra akter)

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

BESLUT AV EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

nr 522/12/COL

av den 19 december 2012

om ändring för åttiosjunde gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd genom införande av ett nytt kapitel om statliga stödåtgärder i samband med systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser efter 2012

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

MED BEAKTANDE av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 61–63 och protokoll 26,MED BEAKTANDE av avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol ⁽²⁾, särskilt artiklarna 5.2 b och 24,SOM ERINRAR om procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd som Eftas övervakningsmyndighet antog den 19 januari 1994 ⁽³⁾, och

av följande skäl:

Enligt artikel 24 i övervakningsavtalet ska övervakningsmyndigheten ge verkan åt bestämmelserna om statligt stöd i EES-avtalet.

Enligt artikel 5.2 b i övervakningsavtalet ska övervakningsmyndigheten utfärda meddelanden eller riktlinjer i frågor som behandlas i EES-avtalet, om EES-avtalet eller övervakningsavtalet uttryckligen föreskriver det eller om övervakningsmyndigheten anser det nödvändigt.

⁽¹⁾ EES-avtalet.⁽²⁾ Övervakningsavtalet.⁽³⁾ Riktlinjer för tillämpning och tolkning av artiklarna 61 och 62 i EES-avtalet och artikel 1 i protokoll 3 till övervakningsavtalet, antagna och utfärdade av övervakningsmyndigheten den 19 januari 1994 och offentliggjorda i *Europeiska unionens officiella tidning* (nedan kallad EGT) L 231, 3.9.1994, s. 1 och EES-supplementet nr 32, 3.9.1994, s. 1. Nedan kallade riktlinjerna för statligt stöd. En uppdaterad version av riktlinjerna för statligt stöd finns på övervakningsmyndighetens webbplats: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>Den 22 maj 2012 antog Europeiska kommissionen ett meddelande om riktlinjer för vissa statliga stödåtgärder inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser efter 2012 ⁽⁴⁾.

Meddelandet är av betydelse också för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

En enhetlig tillämpning av bestämmelserna om statligt stöd i EES-avtalet bör garanteras i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Enligt punkt II under rubriken "Allmänt" i slutet av bilaga XV till EES-avtalet ska övervakningsmyndigheten efter samråd med kommissionen anta rättsakter som motsvarar de som antagits av kommissionen.

Samråd har skett med Europeiska kommissionen och Eftastaterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Riktlinjerna för statligt stöd ska ändras genom införande av ett nytt kapitel om statliga stödåtgärder i samband med systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser efter 2012. Texten till det nya kapitlet finns i bilagan till detta beslut.

⁽⁴⁾ Meddelande från kommissionen — Riktlinjer för vissa statliga stödåtgärder inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser efter 2012 (EUT C 158, 5.6.2012, s. 4).

Artikel 2

Endast den engelska texten är giltig.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2012.

För Eftas övervakningsmyndighet

Oda Helen SLETNES
Ordförande

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Ledamot av kollegiet

BILAGA

STÖD INOM RAMEN FÖR SYSTEMET FÖR HANDEL MED UTSLÄPPSRÄTTER FÖR VÄXTHUSGASER EFTER 2012 ⁽¹⁾

POLITIKEN FÖR STATLIGT STÖD OCH DIREKTIVET OM HANDEL MED UTSLÄPPSRÄTTER

1. Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 ⁽²⁾ infördes ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (nedan kallat *EU:s utsläppshandelssystem*), medan direktiv 2009/29/EG ⁽³⁾ förbättrade och utvidgade gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser med verkan från den 1 januari 2013. Direktiv 2003/87/EG i dess ändrade lydelse ⁽⁴⁾ kallas nedan *direktivet om handel med utsläppsrätter*. Direktiv 2009/29/EG ingår i ett lagstiftningspaket med åtgärder för att bekämpa klimatförändringen och främja förnybar energi och energi med låga koldioxidutsläpp. Syftet med detta lagstiftningspaket var främst att nå unionens övergripande miljömål att minska utsläppen av växthusgaser med 20 % jämfört med 1990 och att öka den förnybara energins andel av unionens totala energikonsumtion till 20 % fram till 2020.
2. Direktivet om handel med utsläppsrätter möjliggör följande särskilda och tillfälliga åtgärder: stöd för att kompensera för höjningar av elpriserna till följd av att kostnaderna för utsläpp av växthusgaser har tagits med på grund av EU:s utsläppshandelssystem (nedan kallade *indirekta utsläppskostnader*), investeringsstöd till högeffektiva kraftverk, inbegripet nya kraftverk som är utrustade med miljömässigt säker teknik för avskiljning och lagring av koldioxid (nedan kallade *CCS-förberedda kraftverk*), möjlighet att välja kostnadsfria utsläppsrätter i vissa Eftastater ⁽⁵⁾ under en övergångsperiod och utslutandet av vissa små anläggningar från EU:s utsläppshandelssystem, om en minskning av utsläppen av växthusgaser kan uppnås utanför ramen för EU:s utsläppshandelssystem till en lägre administrativ kostnad.
3. De särskilda och tillfälliga åtgärder som föreskrivits i samband med genomförandet av direktivet om handel med utsläppsrätter omfattar statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet. I enlighet med avsnitt II i del 2 av protokoll 3 till övervakningsavtalet måste det statliga stödet som Eftastaterna anmält till Eftas övervakningsmyndighet (nedan kallad *myndigheten*) och stödet får inte genomföras förrän det har godkänts av myndigheten.
4. För att garantera öppenhet och rättssäkerhet förklaras i dessa riktlinjer de kriterier för förenlighet som kommer att tillämpas på dessa statliga stödåtgärder inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser, som förbättrats och utvidgats genom direktiv 2009/29/EG.
5. I linje med det avvägningstest som formulerades i 2005 års handlingsplan ⁽⁶⁾ för statligt stöd syftar kontrollen av statligt stöd i samband med genomförandet av EU:s utsläppshandelssystem främst till att säkerställa att statliga stödåtgärder leder till en större minskning av utsläppen av växthusgaser än vad som skulle uppnås utan stöd och att säkerställa att stödets positiva effekter uppväger de negativa när det gäller snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden. Statligt stöd måste vara nödvändigt för att nå miljömålet för EU:s utsläppshandelssystem (kriteriet om stödets nödvändighet) och måste vara begränsat till det minimum som krävs för att åstadkomma det miljöskydd som eftersträvas (kriteriet om stödets proportionalitet) utan att ge upphov till någon otillbörlig snedvridning av konkurrens och handel på den inre marknaden.

(1) Dessa riktlinjer motsvarar Europeiska kommissionens riktlinjer för vissa statliga stödåtgärder inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser efter 2012 som antogs den 22 maj 2012 (EUT C 158, 5.6.2012, s. 4). Övervakningsmyndighetens riktlinjer för statligt stöd offentliggörs på övervakningsmyndighetens webbplats (www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/).

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, EUT L 275, 25.10.2003, s. 32. Detta direktiv har införlivats i EES-avtalet i punkt 21a.1 i bilaga XX.

(3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser, EUT L 140, 5.6.2009, s. 63. Detta direktiv har införlivats i EES-avtalet i punkt 21a.1 i bilaga XX.

(4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/101/EG av den 27 oktober 2004, EUT L 338, 13.11.2004, s. 18. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 (EUT L 8, 13.1.2009, s. 3). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 219/2009 av den 11 mars 2009, EUT L 87, 31.3.2009, s. 109.

(5) I dessa riktlinjer avser begreppet "Eftastaterna" Island, Liechtenstein och Norge, men inte Schweiz som, även om det är en Eftastat, inte anslutit sig till EES.

(6) Handlingsplan för statligt stöd – Mindre men bättre riktat statligt stöd: en plan för reform av det statliga stödet 2005–2009, KOM(2005) 107 slutlig, 7.6.2005.

6. Eftersom de bestämmelser som infördes genom direktiv 2009/29/EG kommer att gälla från och med den 1 januari 2013 kan statligt stöd inte anses vara nödvändigt för att lindra någon börda orsakad av detta direktiv före det datumet. De åtgärder som omfattas av dessa riktlinjer kan följaktligen endast godkännas när det gäller kostnader som uppstått den 1 januari 2013 eller därefter, utom när det gäller stöd i samband med gratis tilldelning av utsläppsrätter för modernisering av elproduktionen (i vissa medlemsstater), som på vissa villkor kan gälla investeringar som görs från och med den 25 juni 2009 och som omfattas av den nationella investeringsplanen (nedan kallad den *nationella planen*).

1. SÄRSKILDA ÅTGÄRDER SOM OMFATTAS AV DESSA RIKTLINJER

1.1. **Stöd till företag inom sektorer och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage därför att kostnader för utsläppsrätter föranledda av EU:s utsläppshandelssystem förs över på elpriserna (stöd till indirekta utsläppskostnader)**

7. Enligt artikel 10a.6 i direktivet om handel av utsläppsrätter kan staterna i EES bevilja statligt stöd till sektorer eller delsektorer som bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage på grund av kostnader som hänger samman med att utsläpp av växthusgaser förs över på elpriserna (nedan kallade *indirekta utsläppskostnader*) för att kompensera för dessa kostnader i enlighet med reglerna om statligt stöd. I dessa riktlinjer beskriver koldioxidläckage risken för att utsläppen av växthusgaser ökar på global nivå när företag flyttar produktion till länder utanför EES därför att de inte kan vältra över de kostnader som orsakats av EU:s utsläppshandelssystem på sina kunder utan betydande förlust av marknadsandelar.

8. Att minska risken för koldioxidläckage främjar ett miljömål, eftersom syftet med stödet är att undvika att utsläppen av växthusgaser ökar globalt därför att produktion flyttas till länder utanför EES i avsaknad av ett bindande internationellt avtal om minskning av utsläppen av växthusgaser. Samtidigt kan stödet till indirekta utsläppskostnader göra EU:s utsläppshandelssystem mindre effektivt. Om stödet riktades fel skulle stödmottagaren befrias från indirekta utsläppskostnader, vilket försvagar incitamenten att minska utsläppen och bedriva innovation inom den berörda branschen. Detta skulle leda till att främst andra sektorer inom ekonomin fick stå för kostnaderna för att minska utsläppen. Vidare kan sådant statligt stöd leda till betydande snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden, särskilt om företag inom samma bransch behandlas olika i olika stater i EES på grund av att budgetrestriktionerna varierar. Därför måste dessa riktlinjer eftersträva tre specifika mål: minimera risken för koldioxidläckage, bevara syftet med EU:s utsläppshandelssystem för att uppnå en kostnadseffektiv utfasning av fossila bränslen och minimera snedvridningen av konkurrensen på den inre marknaden.

9. Under processen med att anta direktiv 2009/29/EG gjorde kommissionen ett uttalande ⁽⁷⁾ där den angav de viktigaste principer den hade för avsikt att tillämpa på statligt stöd för indirekta utsläppskostnader för att otillbörlig snedvridning av konkurrensen skulle kunna undvikas.

10. Kommissionen har gjort en bedömning på unionsnivå av i vilken utsträckning det är möjligt inom en viss sektor eller delsektor att föra över de indirekta utsläppskostnaderna till produktpriserna utan betydande förlust av marknadsandelar till mindre koldioxideffektiva anläggningar utanför unionen.

11. Det högsta stödbelopp som stater kan bevilja ska beräknas med en formel som tar hänsyn till anläggningens referensproduktion eller dess referensförbrukning av el enligt definitionerna i dessa riktlinjer samt koldioxidutsläppsfaktorn för el som levereras av förbränningsanläggningar i olika geografiska områden. När det gäller elleveransavtal som inte omfattar några koldioxidkostnader kommer inget statligt stöd att beviljas. Formeln garanterar att stödet är proportionellt och att det upprätthåller incitamenten till effektivitet och en övergång från "grå" till "grön" el i enlighet med skäl 27 i direktiv 2009/29/EG.

12. För att minimera snedvridningen av konkurrensen på den inre marknaden och bevara målet för EU:s utsläppshandelssystem att uppnå en kostnadseffektiv utfasning av fossila bränslen, får stödet inte fullt ut kompensera för kostnaderna för utsläppsrätter i elpriserna och det måste reduceras med tiden. Successivt minskande stödnivåer är avgörande vid hanteringen av statligt stöd för att stödberoende ska kunna undvikas. Dessutom upprätthåller successivt minskande stödnivåer incitamenten att på längre sikt fullt ut internalisera de externa miljöeffekterna och incitamenten att på kort sikt gå över till elproduktionsteknik med mindre koldioxidutsläpp, samtidigt som man betonar stödets tillfälliga karaktär och bidrar till en övergång till ett utsläppsnålt samhälle.

⁽⁷⁾ Bilaga II till bilaga 15713/1/08REV1 av den 18 november 2008 (25.11) <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0610&format=XML&language=EN>

1.2. Investeringsstöd till högeffektiva kraftverk, inbegripet kraftverk som är utrustade med teknik för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS-förberedda kraftverk)

13. Enligt kommissionens uttalande till Europeiska rådet⁽⁸⁾ avseende artikel 10.3 i direktivet om handel av utsläppsrätter om användning av inkomster från auktionering av utsläppsrätter kan staterna i EES under perioden 2013–2016 använda dessa inkomster till att stödja byggandet av högeffektiva kraftverk, inbegripet kraftverk som är utrustade med teknik för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS-förberedda kraftverk). Staterna i EES måste dock, i enlighet med artikel 33 i rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid⁽⁹⁾, se till att operatörer av förbränningsanläggningar med en nominell elektrisk effekt på mer än 300 MW har bedömt vissa villkor, dvs. huruvida lämpliga lagringsplatser finns tillgängliga, om transporten är tekniskt och ekonomiskt genomförbar och om det är tekniskt och ekonomiskt möjligt att eftermontera utrustning för koldioxidavskiljning. Om bedömningen är positiv ska en lämplig plats vid anläggningen reserveras för den utrustning som behövs för avskiljning och komprimering av koldioxid⁽¹⁰⁾.
14. Detta stöd ska ha till syfte att förbättra miljöskyddet och leda till lägre koldioxidutsläpp jämfört med den aktuella tekniska nivån och avhjälpa ett marknadsmisslyckande genom att ha en betydande inverkan på miljöskyddet. Stödet ska vara nödvändigt, ha en stimulanseffekt och vara proportionellt. Stöd till genomförande av CCS-teknik för avskiljning och lagring av koldioxid omfattas inte av dessa riktlinjer och kommer att bedömas på grundval av andra befintliga regler om statligt stöd, särskilt kapitlet om riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd⁽¹¹⁾.
15. För att garantera stödets proportionalitet måste de maximala stödnivåerna variera beroende på hur stödet bidrar till ökat miljöskydd och minskade koldioxidutsläpp (ett mål i direktivet om handel av utsläppsrätter) vid det nya kraftverket. Därför ska nya kraftverk som börjar genomföra hela CCS-kedjan (dvs. entreprenad- och effektiv start av avskiljning, transport och lagring av koldioxid) före 2020 belönas jämfört med nya kraftverk som bara är CCS-förberedda men inte börjar genomföra CCS-tekniken före 2020. Dessutom ska de högsta tillåtna stödnivåerna, om det är fråga om två liknande projekt för nya CCS-förberedda kraftverk, vara högre för projekt som väljs efter ett verklig konkurrensutsatt anbuds-förfarande (på grundval av klara, öppna och icke-diskriminerande kriterier) som faktiskt kommer att garantera att stödet är begränsat till ett nödvändigt minimum och främjar konkurrensen på marknaden för elproduktion. Under sådana omständigheter kan man anta att respektive anbud återspeglar alla eventuella fördelar som en ytterligare investering kan föra med sig.

1.3. Stöd i samband med valfri gratis tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod för modernisering av elproduktionen

16. Enligt artikel 10 c i direktivet om handel med utsläppsrätter får stater i EES som uppfyller vissa villkor rörande sammankoppling av deras nationella elnät eller andelen fossila bränslen i deras elproduktion och BNP-nivån per capita jämfört med unionsgenomsnittet tillfälligt avvika från principen om fullständig utauktionering och bevilja gratis utsläppsrätter till anläggningar för elproduktion som var i drift den 31 december 2008, eller till anläggningar för elproduktion för vilka investeringarna i en modernisering rent fysiskt inletts senast detta datum. I utbyte mot att de beviljar gratis utsläppsrätter måste staterna i EES lägga fram en nationell plan som redovisar vilka investeringar operatörer som beviljats gratis utsläppsrätter eller andra operatörer gör i ren teknik, teknisk anpassning och modernisering av infrastrukturen och diversifiering av sin energimix och sina leveranskällor.
17. Denna avvikelse från principen om fullständig utauktionering genom tilldelning av gratis utsläppsrätter omfattar statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet, eftersom staterna i EES avstår från inkomster när de tillåter gratis utsläppsrätter och ger elproducenter en selektiv fördel. Elproducenter kan konkurrera med elproducenter i andra stater i EES, vilket kan leda till att konkurrensen snedvrids eller hotar att snedvridas och att handeln påverkas på den inre marknaden. Som statligt stöd räknas även investeringar, eftersom de som beviljats gratis utsläppsrätter kommer att kunna investera till en lägre kostnad.

1.4. Stöd i samband med att undantag från EU:s utsläppshandelssystem beviljas för sjukhus och små anläggningar

18. Enligt artikel 27 i direktivet om handel av utsläppsrätter får staterna i EES undanta små anläggningar och sjukhus från EU:s utsläppshandelssystem, förutsatt att de omfattas av åtgärder som i motsvarande mån minskar utsläppen av växthusgaser. Staterna i EES får föreslå åtgärder tillämpliga på små anläggningar och sjukhus om sådana åtgärder kan bidra till utsläppsminskningarna lika mycket som EU:s utsläppshandelssystem. Denna möjlighet till undantag från EU:s utsläppshandelssystem är avsedd att maximera fördelarna i form av minskade administrativa kostnader för varje ton koldioxidekvivalent som inte omfattas av systemet.

⁽⁸⁾ Tillägg till "I/A"-noten från rådets generalsekretariat till Coreper/rådet 8033/09 ADD 1 REV 1 av den 31 mars 2009.

⁽⁹⁾ Rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG, 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114). Detta direktiv har införlivats i EES-avtalet i punkterna 1a, 1f, 1i, 13ca, 19a, 21a och 32c i bilaga XX.

⁽¹⁰⁾ Se fotnot 9.

⁽¹¹⁾ EUT L 144, 10.6.2010, s. 1, EES-supplementet nr 29, 10.6.2010, s. 1. Detta kapitel motsvarar gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd (EUT C 82, 1.4.2008, s. 1).

19. Undantaget från EU:s utsläppshandelssystem för sjukhus och små anläggningar kan omfatta statligt stöd. Staterna i EES har stor handlingsfrihet att avgöra om de ska undanta små anläggningar från EU:s utsläppshandelssystem och i så fall vilken typ av anläggning de ska undanta och vilken typ av åtgärder de ska kräva. Därför kan det inte uteslutas att de åtgärder som staterna i EES föreskriver kan innebära en ekonomisk fördel för sjukhus och små anläggningar som undantas från EU:s utsläppshandelssystem som sannolikt snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen och påverkar handeln på den inre marknaden.

2. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

2.1. Tillämpningsområde för dessa riktlinjer

20. Dessa riktlinjer tillämpas bara på särskilda stödåtgärder som lämnas i samband med genomförandet av direktivet om EU:s utsläppshandelssystem. Kapitlet om riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd⁽¹²⁾ tillämpas inte på dessa åtgärder.

2.2. Definitioner

21. För ändamålet med dessa riktlinjer gäller de definitioner som anges i tillägg I.

3. FÖRENLIGA STÖDÅTGÄRDER I ENLIGHET MED ARTIKEL 61.3 I EES-AVTALET

22. Statligt stöd kan förklaras förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 61.3 c i EES-avtalet om det leder till bättre miljöskydd (minskade utsläpp av växthusgaser) utan att påverka handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. I bedömningen av huruvida ett stöd kan anses vara förenligt med den inre marknaden väger myndigheten stödets positiva effekter när det gäller att nå ett mål av gemensamt intresse mot dess eventuella negativa bieffekter, såsom snedvridning av handel och konkurrens. Därför får stödordningar inte ha en längre giltighetstid än dessa riktlinjer. Detta påverkar inte möjligheten för en Eftastat att på nytt anmäla en åtgärd som sträcker sig utöver den tidsfrist som fastställts i myndighetens beslut om att godkänna stödordningen.

3.1. Stöd till företag inom sektorer och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage därför att kostnader för utsläppsrätter föranledda av EU:s utsläppshandelssystem förs över på elpriserna (stöd till indirekta utsläppskostnader)

23. Inom de sektorer och delsektorer som förtecknas i tillägg II kommer stöd för att kompensera för kostnader för utsläppsrätter för EU:s utsläppshandelssystem som förs över på elpriserna som en följd av utsläppshandelsdirektivet och som uppstått efter den 1 januari 2013 att anses vara förenliga med den inre marknaden i enlighet med artikel 61.3 c i EES-avtalet, om villkoren i detta avsnitt är uppfyllda.

Stödets syfte och nödvändighet

24. I dessa riktlinjer är syftet med detta stöd att hindra en avsevärd risk för koldioxidläckage på grund av att kostnader för utsläppsrätter förs över på elpriser som stödmottagaren ska betala, om konkurrenter från tredjeländer inte har samma koldioxidkostnader i sina elpriser och stödmottagaren inte kan föra över dessa kostnader på produktpriserna utan att förlora en betydande del av sin marknadsandel.
25. I dessa riktlinjer anses en avsevärd risk för koldioxidläckage föreligga endast om stödmottagaren är verksam inom en sektor eller delsektor som förtecknas i tillägg II.

Högsta tillåtna stödnivå

26. Stödnivån får inte överstiga 85 % av de stödberättigande kostnaderna år 2013, 2014 och 2015, 80 % av de stödberättigande kostnaderna år 2016, 2017 och 2018 och 75 % av de stödberättigande kostnaderna år 2019 och 2020.

Beräkning av högsta tillåtna stödnivå

27. Det högsta stöd som betalas per anläggning för tillverkning av produkter inom de sektorer och delsektorer som anges i tillägg II ska beräknas enligt följande formel:

⁽¹²⁾ EUT L 144, 10.6.2010, s. 1 och EES-supplementet nr 29, 10.6.2010, s. 1. Detta kapitel motsvarar gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd (EUT C 82, 1.4.2008, s. 1).

- (a) Om de effektivitetsriktmärken för elförbrukning som förtecknas i tillägg III är tillämpliga på de produkter som stödmottagaren tillverkar, motsvarar det högsta stödet per anläggning för kostnader som uppstått år t följande:

$$A_{\max t} = A_i \times C_t \times P_{t-1} \times E \times BO$$

I denna formel är A_i stödnivån år t , uttryckt som en delmängd (t.ex. 0,8), C_t är den tillämpliga koldioxidutsläppsfaktorn ($t\text{CO}_2/\text{MWh}$) (år t), P_{t-1} är forwardpriset år $t-1$ (EUR/ $t\text{CO}_2$), E är det tillämpliga produktspecifika effektivitetsriktmärke för elförbrukning som definieras i tillägg III. och BO är referensproduktion. Dessa begrepp definieras i tillägg I.

- (b) Om de effektivitetsriktmärken för elförbrukning som förtecknas i tillägg III inte är tillämpliga på de produkter som stödmottagaren tillverkar, motsvarar det högsta stödet per anläggning för kostnader som uppstått år t följande:

$$A_{\max t} = A_i \times C_t \times P_{t-1} \times EF \times BEC$$

I denna formel är A_i stödnivån år t , uttryckt som en delmängd (t.ex. 0,8), C_t är den tillämpliga koldioxidutsläppsfaktorn ($t\text{CO}_2/\text{MWh}$) (år t), P_{t-1} är forwardpriset år $t-1$ (EUR/ $t\text{CO}_2$), EF är reservriktmärket för elförbrukning och BEC är referensförbrukningen av el (MWh). Dessa begrepp definieras i tillägg I.

28. Om en anläggning tillverkar produkter för vilka ett effektivitetsriktmärke för elförbrukning som förtecknas i tillägg III är tillämpligt och produkter för vilka reservriktmärket för elförbrukning är tillämpligt, ska elförbrukningen för varje produkt fördelas på grundval av produktionsvolymen för varje produkt.
29. Om en anläggning tillverkar både produkter som berättigar till stöd (t.ex. om de faller inom de stödberättigande sektorer eller delsektorer som förtecknas i tillägg II) och produkter som inte berättigar till stöd, ska det högsta stödet beräknas endast för de produkter som är stödberättigande.
30. Stöd kan betalas ut till stödmottagaren under det år då kostnaderna uppstår eller året därpå. Om stöd betalas det år då kostnaderna uppstår ska det finnas en mekanism för justering av betalningarna i efterhand för att säkerställa att stöd, vid alltför stor utbetalning, återbetalas före den 1 juli påföljande år.

Stimulansseffekt

31. Kravet på en stimulansseffekt antas vara uppfyllt om alla villkor i avsnitt 3.1 är uppfyllda.

3.2. Investeringsstöd till nya högeffektiva kraftverk, inbegripet nya kraftverk som är CCS-förberedda

32. Investeringsstöd som beviljas under perioden 1 januari 2013–31 december 2016 för nya högeffektiva kraftverk kommer att anses vara förenliga med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 61.3 c i EES-avtalet förutsatt att de villkor som anges i detta avsnitt är uppfyllda.
33. Investeringsstöd till nya högeffektiva kraftverk får bara beviljas om vart och ett av följande villkor är uppfyllda:

- (a) Det nya högeffektiva kraftverket överstiger det harmoniserade referensvärde för effektivitet för kraftverk som anges i bilaga I till kommissionens genomförandebeslut 2011/877/EU av den 19 december 2011 om fastställande av harmoniserade referensvärden för effektivitet vid separat produktion av el och värme genom tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG⁽¹³⁾ eller det tillämpliga referensvärde för effektivitet som gäller när stödet beviljas. Nya högeffektiva kraftverk som bara når upp till dessa effektivitetsreferensvärden ska inte vara stödberättigade, och

- (b) den stödbeviljande myndighetens beslut om godkännande fattas mellan den 1 januari 2013 och den 31 december 2016.

⁽¹³⁾ EGT L 343, 22.7.1992, s. 91. Detta direktiv har införlivats i EES-avtalet i punkt 24 i bilaga IV.

Stödets syfte och nödvändighet

34. Eftastaterna ska visa att stödet är inriktat på att korrigera ett marknadsmisslyckande genom att väsentligt inverka på miljöskyddet. Stödet måste ha en stimulanseffekt som resulterar i att stödmottagaren ändrar sitt beteende. Denna stimulanseffekt ska påvisas med hjälp av ett kontrafaktiskt scenario som styrker att stödmottagaren inte skulle ha gjort investeringen utan stöd. Dessutom får det understödda projektet inte inledas förrän stödansökan har lämnats in. Slutligen måste Eftastaterna visa att stödet inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, i synnerhet om stödet koncentreras till ett begränsat antal stödmottagare eller om det är sannolikt att stödet kommer att förstärka stödmottagarnas ställning på marknaden (på koncernnivå).

Stödberättigande kostnader

35. De stödberättigande kostnaderna kommer att begränsas till de totala kostnaderna för sådana investeringar i den nya anläggningen (materiella och immateriella tillgångar) som är absolut nödvändiga för byggandet av det nya kraftverket. Dessutom kommer, vid byggandet av ett CCS-förberett kraftverk, kostnaderna för att visa att det rent allmänt är tekniskt och ekonomiskt möjligt att genomföra hela CCS-kedjan att vara stödberättigande. Kostnaderna för att installera utrustning för avskiljning, transport och lagring kommer inte att vara stödberättigande kostnader enligt dessa riktlinjer, eftersom stödet till genomförande av CCS-teknik redan bedöms på grundval av riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd.

Högsta tillåtna stödnivåer

36. Vid nya högeffektiva kraftverk som är CCS-förberedda och där införandet av en fullständig CCS-kedja inleds före 2020 får stödet inte överstiga 15 % av de stödberättigande kostnaderna.
37. Vid nya högeffektiva kraftverk som är CCS-förberedda men som inte börjar genomföra hela CCS-kedjan före 2020 och för vilka stöd beviljas genom ett verklig konkurrensutsatt anbudsförfarande som främjar i) den miljövänligaste elproduktionstekniken i den nya anläggningen, vilket leder till lägre koldioxidutsläpp jämfört med aktuell teknik och ii) konkurrensen på elproduktionsmarknaden, får stödet inte överstiga 10 % av de stödberättigande kostnaderna. Anbudsförfarandet ska baseras på klara, öppna och icke-diskriminerande kriterier och ge tillräckligt många företag möjlighet att delta. Dessutom måste budgeten i samband med anbudsförfarandet vara strikt begränsad i det avseendet att alla deltagare inte kan få stöd.
38. För nya högeffektiva kraftverk som inte uppfyller villkoren i punkterna 36 och 37 ovan får stödet inte överstiga 5 % av de stödberättigande kostnaderna.
39. Om arbetet med att genomföra hela CCS-kedjan inte har inletts före 2020 ska stödet reduceras till 5 % av de stödberättigande kostnaderna för investeringen, eller till 10 % om de villkor som anges i punkt 37 i avsnitt 3.2 är uppfyllda. Om stödet har betalats ut i förskott ska Eftastaterna kräva tillbaka det överskjutande stödbeloppet.

3.3. Stöd i samband med valfri gratis tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod för modernisering av elproduktionen

40. Från den 1 januari 2013 till den 31 december 2019 ska statligt stöd i samband med gratis tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod för modernisering av elproduktionen och de investeringar som ingår i de nationella planerna, i enlighet med artikel 10 c i direktivet om handel med utsläppsrätter, anses vara förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 61.3 c i EES-avtalet förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
- (a) Gratis tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod tillåts enligt artikel 10 c i direktivet om handel med utsläppsrätter och i enlighet med kommissionens beslut om vägledning rörande metoden för gratis tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod för anläggningar för elproduktion i enlighet med artikel 10 c 3 i direktivet om handel med utsläppsrätter⁽¹⁴⁾ och meddelandet från kommissionen om riktlinjer för den frivilliga tillämpningen av artikel 10 c i direktivet om handel med utsläppsrätter⁽¹⁵⁾.
- (b) Den nationella planen har till syfte att främja ett mål av gemensamt intresse, till exempel att förbättra miljöskyddet med hänsyn tagen till de övergripande målen för direktivet om handel med utsläppsrätter.

⁽¹⁴⁾ Kommissionens meddelande av den 29 mars 2011 om vägledning rörande metoden för gratis tilldelning under en övergångsperiod av utsläppsrätter för anläggningar för elproduktion enligt artikel 10c.3 i direktiv 2003/87/EG, C(2011) 1983 slutlig, 29.3.2011 (ej på svenska).

⁽¹⁵⁾ Meddelande från kommissionen – Riktlinjer för den frivilliga tillämpningen av artikel 10c i direktiv 2003/87/EG, 31.3.2011, EUT C 99, 31.3.2011, s. 9.

- (c) Den nationella planen omfattar investeringar i eftermontering och modernisering av infrastruktur, ren teknik och diversifiering av energimixen och leveranskällorna i enlighet med direktivet om handel med utsläppsrätter som görs efter den 25 juni 2009.
- (d) De utsläppsrätter som tilldelas gratis under hela tilldelningsperioden har ett marknadsvärde (på koncernnivå och beräknat enligt kommissionens meddelande av den 29 mars 2011 ⁽¹⁶⁾ eller de riktlinjer som var tillämpliga när stödet beviljades) som inte överstiger de totala kostnaderna för de investeringar som görs av den som beviljas sådana utsläppsrätter (på koncernnivå). Om de totala investeringskostnaderna är lägre än marknadsvärdet på utsläppsrätterna eller om den som tar emot gratis utsläppsrätter inte gör några investeringar som är stödberättigande enligt den nationella planen, ska den som tar emot gratis utsläppsrätter föra över mellanskillnaden till en mekanism som ska finansiera andra investeringar som är stödberättigande enligt den nationella planen.
- (e) Stödet påverkar inte handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, i synnerhet om stödet koncentreras till ett begränsat antal stödmottagare eller om det är sannolikt att stödet kommer att förstärka stödmottagarnas ställning på marknaden (på koncernnivå).

Stimulanseffekt

Stimulanseffekten anses vara uppfylld för investeringar som gjorts från och med den 25 juni 2009.

Stödberättigande kostnader

41. De stödberättigande kostnaderna ska begränsas till de totala investeringskostnaderna (materiella och immateriella tillgångar) förtecknade i den nationella planen som motsvarar marknadsvärdet (beräknat i enlighet med kommissionens meddelande av den 29 mars 2011 ⁽¹⁷⁾ eller den vägledning som var tillämplig när stödet beviljades) för gratis tilldelade utsläppsrätter per stödmottagare, oavsett driftskostnader och fördelar för en motsvarande anläggning.

Högsta tillåtna stödnivå

42. Stödet får inte överstiga 100 % av de stödberättigande kostnaderna.

3.4. Stöd i samband med att undantag från EU:s utsläppshandelssystem beviljas för sjukhus och små anläggningar

43. Stöd som ingår i undantag för sjukhus eller små anläggningar som undantas från EU:s utsläppshandelssystem från och med den 1 januari 2013 kommer att anses vara förenliga med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 61.3 c i EES-avtalet förutsatt att dessa sjukhus och små anläggningar omfattas av åtgärder som motsvarar en minskning av utsläppen av växthusgaser i enlighet med artikel 27 i direktivet om handel med utsläppsrätter och förutsatt att medlemsstaten uppfyller villkoren i artikel 27 i direktivet om handel med utsläppsrätter.

Stimulanseffekt

44. Kravet på en stimulanseffekt antas vara uppfyllt om alla villkor i avsnitt 3.4 är uppfyllda.

3.5. Proportionalitet

45. En Eftastat måste kunna visa att stöd till stödmottagaren är begränsat till vad som är absolut nödvändigt. Framför allt får Eftastaterna bevilja stöd med lägre stödnivåer än de som nämns i dessa riktlinjer.

4. KUMULERING

46. De stödtag som föreskrivs i dessa riktlinjer får inte överskridas, oavsett om stödet finansieras helt och hållet med statliga medel eller delvis finansieras av unionen.
47. Stöd som i dessa riktlinjer anses vara förenligt med den inre marknaden får inte kombineras med annat statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet eller med andra former av unionsfinansiering, om en sådan överlappning leder till en stödnivå som är högre än den som föreskrivs i dessa riktlinjer. Om den utgift som berättigar till stöd för åtgärder som omfattas av dessa riktlinjer helt eller delvis berättigar till stöd för andra ändamål omfattas dock den gemensamma delen av det förmånligaste stödtaget enligt de regler som är tillämpliga.

⁽¹⁶⁾ Se fotnot 15.

⁽¹⁷⁾ Se fotnot 15.

5. SLUTBESTÄMMELSER

5.1. Årlig rapportering

48. I enlighet med del II i protokoll 3 till övervakningsavtalet ⁽¹⁸⁾ och myndighetens beslut nr 195/04/KOL av den 14 juli 2004 ⁽¹⁹⁾ ska Eftastaterna lämna in årliga rapporter till myndigheten.
49. Utöver de krav som fastställs i del II i protokoll 3 till övervakningsavtalet och myndighetens beslut nr 195/04/KOL ska de årliga rapporterna om stöd till miljöskydd innehålla ytterligare information om respektive godkänd stödordning. Eftastaterna måste framför allt ta med följande information i sina årliga rapporter:
- Namnet på stödmottagaren och de understödda anläggningar denne äger.
 - De sektorer eller delsektorer inom vilka stödmottagaren är verksam.
 - Det år för vilket stödet betalas och det år då det betalas.
 - *Referensproduktion* för varje anläggning inom relevant (del)sektor.
 - *Betydande kapacitetsökningar* eller *kapacitetsminskningar*, när så är relevant.
 - Årlig produktion för varje stödmottagande anläggning inom de relevanta (del)sektorerna för varje år som används för att fastställa *referensproduktionen*.
 - Årlig produktion för varje stödmottagande anläggning inom de relevanta (del)sektorerna för det år för vilket stöd betalas.
 - Årlig produktion av andra produkter som tillverkas av varje stödmottagande anläggning som inte omfattas av *effektivitetsriktmärken för elförbrukning* för varje år som används för att fastställa *referensproduktionen* (om stöd ges genom användning av ett *reservriktmärke för elförbrukning*).
 - *Referensförbrukningen av el* för varje stödmottagande anläggning (om stöd ges genom användning av ett *reservriktmärke för elförbrukning*).
 - Årlig elförbrukning för vart och ett av de år som används för att fastställa referensförbrukningen av el (om stöd ges genom användning av ett *reservriktmärke för elförbrukning*).
 - Årlig elförbrukning vid anläggningen för det år för vilket stödet betalas (om stöd ges genom användning av ett *reservriktmärke för elförbrukning*).
 - Det *forwardpris* som används för att beräkna stödbeloppet per stödmottagare.
 - Stödnivå.
 - Den nationella *koldioxidutsläppsfaktorn*.
50. Myndigheten kommer regelbundet att kontrollera stöd som ges till företag inom sektorer och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage därför att kostnaderna för EU:s utsläppshandelsystem förs över på elpriserna på det sätt som beskrivs i avsnitt 3.1. I den processen kommer myndigheten att uppdatera den information den har till sitt förfogande om storleken på det indirekta kostnadsgenomslaget och de möjliga konsekvenserna i form av koldioxidläckage.
51. I fråga om stöd som beviljats för nya högeffektiva kraftverk, inbegripet de som är CCS-förberedda, ska Eftastaternas årliga rapporter innehålla följande information:
- Stödmottagarnas namn.
 - Stödbelopp per stödmottagare.
 - Stödnivå.
 - Bekräftelse av att villkoren i punkt 32 i avsnitt 3.2 är uppfyllda när det gäller tidpunkten för beviljande av stödet.
 - Bekräftelse av att villkoren i punkt 36 i avsnitt 3.2 är uppfyllda när det gäller inledandet av arbetet med att införa en fullständig CCS-kedja före 2020.

⁽¹⁸⁾ Del II i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet speglar rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1). Förordning (EG) nr 659/1999 införlivades så småningom med protokoll 26 till EES-avtalet.

⁽¹⁹⁾ Beslut nr 195/04/KOL (EUT L 139, 25.5.2006, s. 37, och EES-supplementet nr 26, 25.5.2006, s. 1) motsvarar kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1) om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999.

5.2. Öppenhet och insyn

52. Övervakningsmyndigheten anser att det behövs ytterligare åtgärder för att förbättra öppenheten och insynen kring statligt stöd i Efta-staterna. Framför allt måste det tillses att Efta-stater, ekonomiska aktörer, berörda parter och myndigheten på ett enkelt sätt har tillgång till den fullständiga texten till samtliga tillämpliga miljöstödsordningar.
53. Detta mål kan uppnås genom att webbplatser införs. Därför kommer myndigheten, när den bedömer stödordningar, systematiskt att kräva att den berörda Eftastaten ska offentliggöra den fullständiga texten till samtliga slutliga stödordningar på internet och meddela webbadressen till myndigheten.

5.3. Övervakning

54. Eftastaterna ska se till att det för samtliga åtgärder förs noggranna register över beviljandet av stöd. Sådana register, som ska innehålla alla uppgifter som krävs för att fastställa att villkoren rörande stödberättigande kostnader och högsta tillåtna stödnivå har uppfyllts, ska bevaras i tio år från den dag då stödet beviljas och ges till myndigheten på begäran.

5.4. Giltighetstid och översyn

55. Myndigheten kommer att tillämpa dessa riktlinjer från och med den dag då de offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* och *EES-supplementet*.
56. Dessa riktlinjer ska tillämpas till och med den 31 december 2020. Myndigheten kan, efter samråd med Eftastaterna, ändra riktlinjerna före det datumet, om det finns väsentliga skäl som sammanhänger med konkurrens- eller miljöpolitiken, eller för att beakta politiken inom EES på andra områden eller internationella åtaganden. Sådana ändringar kan vara nödvändiga framför allt mot bakgrund av framtida internationella avtal och framtida lagstiftning inom EES på klimatförändringens område. Myndigheten får genomföra en översyn av dessa riktlinjer vartannat år efter det att de har antagits.
57. Från och med att dessa riktlinjer offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* och *EES-supplementet* kommer myndigheten att tillämpa dem på alla anmälda stödåtgärder den har att fatta beslut om, även om projekten anmäls före offentliggörandet. Myndigheten kommer att tillämpa bestämmelserna i kapitlet i riktlinjerna för statligt stöd om tillämpliga regler för bedömning av olagligt statligt stöd⁽²⁰⁾ på allt olagligt stöd.

⁽²⁰⁾ EUT L 73, 19.3.2009, s. 23, och EES-supplementet nr 15, 19.3.2009, s. 6. Detta kapitel motsvarar kommissionens tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt (EGT C 119, 22.5.2002, s. 22).

Tillägg I

Definitioner

I dessa riktlinjer avses med

- *stöd*: varje åtgärd som uppfyller samtliga kriterier som anges i artikel 61 i EES-avtalet.
- *stödperiod*: ett eller flera år inom perioden 2013–2020. Om en Eftastat vill bevilja stöd som motsvarar en kortare period bör den använda ett verksamhetsår som referens och bevilja stödmottagaren stöd för ett år i taget.
- *högsta tillåtna stödnivå*: det totala stödbeloppet uttryckt som procentandel av de stödberättigande kostnaderna. Alla belopp ska avse situationen före avdrag för skatt eller andra avgifter. Om stödet beviljas i form av något annat än bidrag måste stödbeloppet värdemässigt motsvara ett stöd. Stöd som ges i form av delbetalningar ska beräknas som det totala diskonterade nuvärdet vid tidpunkten för beviljandet av den första delbetalningen, med användning av myndighetens relevanta referensränta för diskontering av värdet över tiden. Stödnivån beräknas per stödmottagare.
- *egen elproduktion*: elproduktion vid en anläggning som inte motsvarar definitionen av "elproducent" i artikel 3 u i direktiv 2003/87/EG.
- *stödmottagare*: ett företag som tar emot stöd.
- *CCS-förberedd*: en anläggning som har visat att lämpliga lagringsplatser finns tillgängliga, att transporten är tekniskt och ekonomiskt genomförbar och att det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart att eftermontera utrustning för koldioxidavskiljning så snart som tillräckliga marknadsincitament föreligger då en koldioxidpriströskel har nåtts. För att en anläggning ska anses vara *CCS-förberedd* ska den särskilt uppfylla följande krav:
 - Visa att det är tekniskt genomförbart att eftermontera utrustning för koldioxidavskiljning. En anläggningsspecifik teknisk studie bör läggas fram som genom en tillräckligt detaljerad teknisk beskrivning visar att anläggningen har teknisk kapacitet att eftermontera en komplett utrustning för koldioxidavskiljning med en avskiljningsgrad på minst 85 % med hjälp av en eller flera typer av teknik som testats i förkommersiell skala eller som har prestanda som med rimlig tillförlitlighet kan anses vara lämpliga.
 - Kontrollera att det finns tillräckligt med ytterligare utrymme på den plats där avskiljningsutrustningen ska installeras.
 - Identifiera en eller flera tekniskt och ekonomiskt genomförbara rörledningar eller andra transportvägar för miljömässigt säker geologisk lagring av koldioxid.
 - Kartlägga en eller flera möjliga lagringsplatser som har bedömts lämpa sig för säker geologisk lagring av beräknade volymer och beräknat inflöde vid avskiljning av koldioxid under hela livscykeln.
- Visa att det är ekonomiskt genomförbart att eftermontera ett integrerat CCS-system som räcker för anläggningens hela kapacitet eller en del av denna, på grundval av en ekonomisk bedömning. Bedömningen bör ge bevis för rimliga scenarier, med beaktande av kostnaderna för den teknik och de lagringsalternativ som identifierats i de tekniska studierna, felmarginalerna och de beräknade driftsintäkterna. Bedömningen kommer att indikera under vilka omständigheter CCS skulle vara ekonomiskt genomförbart under den föreslagna anläggningens livstid. Den bör också omfatta en plan för eventuellt genomförande av CCS, inklusive en eventuell tidsplan för tagande i drift.
- Visa att alla relevanta tillstånd för att genomföra CCS kan fås och ange förfaranden och tidsplaner för denna process.
- *miljöskydd*: varje åtgärd som syftar till att avhjälpa eller förebygga skador på den fysiska miljön eller naturresurserna genom stödmottagarens egen verksamhet, att minska risken för sådana skador eller till att främja en effektivare användning av naturresurserna, bland annat energisparande åtgärder och användning av förnybara energikällor.

- *utsläppsrätt*: en överförbar rätt att släppa ut ett ton koldioxidekvivalent under en viss period.

- *bruttoförädlingsvärde*: bruttoförelingsvärdet till faktorkostnad, vilket är värdet av produktionen minus värdet av insatsförbrukningen. Det är ett mått på hur mycket en enskild producent, bransch eller sektor bidrar till BNP. Bruttoförädlingsvärdet till faktorkostnad är bruttoförelingsvärdet till marknadspriser minus eventuella indirekta skatter plus eventuella subventioner. Bruttoförädlingsvärdet till faktorkostnad kan beräknas med hjälp av omsättningen, plus produktion som redovisas som tillgång, plus övriga rörelseintäkter, plus eller minus lagerändringar, minus inköp av varor och tjänster, minus övriga skatter på varor som är kopplade till omsättningen men inte avdragsgilla, minus avgifter och skatter som är kopplade till produktionen. Alternativt kan det beräknas på grundval av driftöverskottet brutto genom att personalkostnaderna läggs till. Inkomster och utgifter som klassificeras som finansiella eller extraordinära i företagets bokföring ingår inte i förädlingsvärdet. Förädlingsvärde till faktorkostnad beräknas på bruttonivå, eftersom värdering (t.ex. avskrivningar) inte dras av ⁽¹⁾.

- *genomförande av en fullständig CCS-kedja*: byggande av anläggningen och faktiskt inledande av avskiljning, transport och lagring av koldioxid.

- *små anläggningar*: anläggningar som till den ansvariga myndigheten rapporterat årliga utsläpp på mindre än 25 000 ton koldioxidekvivalenter och, om de bedriver förbränningsverksamhet, har haft en tillförd effekt på mindre än 35 MW, med undantag av utsläpp från biomassa, under vart och ett av de tre åren före underrättandet av kommissionen om likvärdiga bidrag enligt artikel 27.1 a i direktiv 2009/29.

- *arbetets början*: avser antingen inledningen av bygg- och anläggningsarbetena eller det första bindande åtagandet att beställa utrustning, men inte preliminära genomförbarhetsstudier.

- *materiella tillgångar*: för beräkning av stödberättigande kostnader, investeringar i mark, byggnader, anläggningar och utrustning.

- *immateriella tillgångar*: för beräkning av stödberättigande kostnader, utgifter för tekniköverföring genom förvärv av tillverkningslicenser eller patenterad eller icke patenterad know-how, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - Den berörda immateriella tillgången är en avskrivningsbar tillgång.
 - Den förvärvas på marknadsvillkor från ett företag i vilket köparen inte har några direkta eller indirekta kontrollbefogenheter.
 - Den tas upp bland tillgångarna i företagets balansräkning och finns kvar och utnyttjas av stödmottagaren under minst fem år från och med det att stödet beviljats. Detta villkor gäller inte om den immateriella tillgången är tekniskt föråldrad. Om den immateriella tillgången säljs vidare under denna femårsperiod ska inkomsterna från försäljningen dras av från de stödberättigande kostnaderna och i förekommande fall leda till att stödbeloppet återbetalas helt eller delvis.

- *handelsintensitet*: förhållandet mellan det totala värdet av exporten till tredjeländer plus värdet av importen från tredjeländer och EES totala marknadsstorlek (årlig inhemsk omsättning för företag i EES plus total import från tredjeländer) enligt Eurostats uppgifter.

- *forwardpris*: i euro: det aritmetiska medelvärdet för de dagliga ettåriga forwardpriserna (slutliga anbudspriser) för leverans i december det år för vilket stödet beviljas, noterat på en given koldioxidbör i EU från den 1 januari till den 31 december det år som föregår det år då stödet beviljats. Till exempel för stöd som beviljas 2016 gäller det aritmetiska medelvärdet för de slutliga anbudspriserna i december 2016 som noterats från den 1 januari 2015 till den 31 december 2015 på en given koldioxidbör i EU.

⁽¹⁾ Kod 12 15 0 inom den rättsliga ram som tillhandahålls genom rådets förordning (EG) nr 58/97 av den 20 december 1996 om statistik rörande företagsstrukturer. Denna förordning har införlivats i EES-avtalet i punkt 21.1 h i bilaga XXI.

- *koldioxidutsläppsfaktor*: uttryckt i tCO₂/MWh, det aritmetiska medelvärdet för koldioxidintensiteten för elektricitet som produceras med fossila bränslen i olika geografiska områden. Viktningen ska återspegla produktionsmixen för de fossila bränslena inom ett givet geografiskt område. Koldioxidfaktorn är resultatet av en uppdelning av energibranschens uppgifter om utsläpp av koldioxidequivaler dividerat med bruttoelproduktionen baserat på fossila bränslen uttryckt i TWh. I dessa riktlinjer definieras områdena som geografiska områden a) som består av delmarknader som är sammankopplade via elbörser, eller b) inom vilka ingen överbelastning har uppgetts och, i bägge fallen, elbörpriserna per timme för påföljande dag inom områdena som visar en prisdivergens i euro (med ECB:s dagliga växelkurs) på högst 1 % för ett signifikant antal av samtliga timmar per år. En sådan regional differentiering visar den betydelse som anläggningar som drivs med fossila bränslen har för det slutliga pris som fastställs på grossistmarknaden och deras roll som marginella anläggningar i rangordningen inom branschen. Blotta det faktum att elen handlas mellan två stater i EES betyder inte automatiskt att de utgör en region som överlappar flera länder. Eftersom det saknas relevanta uppgifter på lägre nivå än nationell nivå omfattar de geografiska områdena hela territoriet i en eller flera stater i EES. På grundval av detta kan följande geografiska områden identifieras: den nordiska regionen (Danmark, Sverige, Finland och Norge), Central-Västeuropa (Österrike, Belgien, Luxemburg, Frankrike, Tyskland och Nederländerna) den iberiska regionen (Portugal och Spanien), Tjeckien och Slovakien (Tjeckien och Slovakien) och övriga stater i EES separat. Motsvarande maximala regionala koldioxidfaktorer förtecknas i tillägg IV.
- *referensproduktion*: uttryckt i ton per år, den genomsnittliga produktionen vid anläggningen under referensperioden 2005–2011 (*referensproduktion*) för anläggningar som är i drift varje år under perioden 2005–2011. Ett givet kalenderår (t.ex. 2009) kan uteslutas från denna sju år långa referensperiod. Om anläggningen inte varit i drift åtminstone ett år under perioden 2005–2011 definieras referensproduktionen som årlig produktion till dess att fyra driftsår kan dokumenteras, och efteråt kommer referensproduktionen att vara genomsnittet för de tre föregående åren av denna period. Om produktionskapaciteten, i den mening som avses i dessa riktlinjer, ökas betydligt vid en anläggning under den period då stöd beviljas kan referensproduktionen ökas i proportion till denna utvidgning av produktionskapaciteten. Om en anläggning under ett visst kalenderår sänker sin produktionsnivå med 50 % till 75 % jämfört med referensproduktionen får den endast hälften av det stödbelopp som motsvarar referensproduktionen. Om en anläggning under ett visst kalenderår sänker sin produktionsnivå med 75 % till 90 % jämfört med referensproduktionen får den endast 25 % av det stödbelopp som motsvarar referensproduktionen. Om en anläggning under ett visst kalenderår sänker sin produktionsnivå med 90 % eller mer jämfört med referensproduktionen får den inget stöd.
- *referensförbrukning av el*: i MWh: den genomsnittliga elförbrukning vid anläggningen (inklusive elförbrukningen i anläggningar där produktionen lagts ut på entreprenad) under referensperioden 2005–2011 (*referensförbrukning av el*) för anläggningar som varit i drift varje år under perioden 2005–2011. Ett givet kalenderår (t.ex. 2009) kan uteslutas från denna sju år långa referensperiod. Om anläggningen inte varit i drift minst ett år under perioden 2005–2011 kommer referensförbrukningen av el att definieras som faktisk elförbrukning till dess att fyra driftsår kan dokumenteras, och efteråt kommer referensförbrukningen att definieras som genomsnittet för de tre föregående dokumenterade driftsåren. Om produktionskapaciteten ökas betydligt vid en anläggning under den period då stöd beviljas kan referensproduktionen ökas i proportion till denna utvidgning av produktionskapaciteten. Om en anläggning under ett visst kalenderår sänker sin produktionsnivå med 50 % till 75 % jämfört med referensproduktionen får den endast hälften av det stödbelopp som motsvarar referensförbrukningen av el. Om en anläggning under ett visst kalenderår sänker sin produktionsnivå med 75 % till 90 % jämfört med referensproduktionen får den endast 25 % av det stödbelopp som motsvarar referensförbrukningen av el. Om en anläggning under ett visst kalenderår sänker sin produktionsnivå med 90 % eller mer jämfört med referensproduktionen får den inget stöd.
- *betydande kapacitetsökning*: en betydande ökning av en anläggnings ursprungliga installerade kapacitet varvid gäller att
 - det genomförs en eller flera identifierbara fysiska ändringar relaterade till den tekniska konfigurationen och funktionen som inte är ren ersättning av en befintlig produktionslinje, och
 - att anläggningen kan drivas med en kapacitet som är minst 10 % större än anläggningens installerade kapacitet före ändringen och detta följer av en investering i fysiskt kapital (eller en serie investeringar i fysiskt kapital).

Anläggningen ska för den nationella stödbeviljande myndigheten lägga fram bevis på att kriterierna för en betydande kapacitetsökning är uppfyllda och att den betydande kapacitetsökningen har bedömts som tillfredsställande av en oberoende kontrollör. Kontrollen bör omfatta tillförlitlighet, trovärdighet och exakthet hos de data som anläggningen lämnar in och bör leda till ett kontrollutlåtande där det anges med rimlig tillförlitlighet huruvida inlämnade data är fria från väsentliga felaktigheter.

- *effektivitetsriktmärke för elförbrukning*: i MWh/per ton producerade enheter och definierat på Procom 8-nivå: den produktspecifika elförbrukningen per ton producerade enheter som uppnåtts med de mest effektiva metoderna för produktion av den berörda produkten. För produkter inom de stödberättigade sektorer där utbytbart mellan bränslen och elektricitet har fastställts i kommissionens beslut 2011/278/EU ⁽¹⁾ definieras effektivitetsriktmärken för elförbrukning inom samma systemavgränsningar, där endast andelen elektricitet beaktas. Motsvarande riktmärken för elförbrukning för produkter som omfattas av stödberättigade sektorer och delsektorer förtecknas i tillägg III.

- *reservriktmärke för elförbrukning*: 80 % av referensförbrukningen av el. Detta motsvarar de genomsnittliga insatser för att minska utsläppen som framtingas av tillämpningen av effektivitetsriktmärkena för elförbrukning (riktmärke för elförbrukning/förhandsriktmärke för elförbrukning). Det tillämpas på alla produkter och processer som faller inom stödberättigade sektorer eller delsektorer men som inte omfattas av de effektivitetsriktmärken för elförbrukning som anges i tillägg III.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, EUT L 130, 17.5.2011, s. 1. I bilaga 1.2 till detta beslut 2011/278/EU förtecknas ett antal produkter där en sådan utbytbart mellan bränslen konstaterats föreligga, åtminstone i viss utsträckning. Detta direktiv har införlivats i EES-avtalet i punkt 21a.1i bilaga XX.

Tillägg II

Sektorer och delsektorer som på förhand anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage på grund av indirekta utsläppskostnader

Enligt dessa riktlinjer kan en stödmottagares anläggning bara få statligt stöd för indirekta utsläppskostnader enligt avsnitt 3.3 i dessa riktlinjer om det är verksamt inom en av följande sektorer och delsektorer. Inga andra sektorer eller delsektorer kommer att anses berättigade till sådant stöd.

	NACE- kod ⁽¹⁾	Beskrivning
1.	2742	Framställning av aluminium
2.	1430	Brytning av kemiska mineral
3.	2413	Tillverkning av andra oorganiska baskemikalier
4.	2743	Framställning av bly, zink och tenn
5.	1810	Tillverkning av läderkläder
6.	2710 272210	Framställning av järn och stål samt ferrolegeringar Sömlösa stålrör
7.	2112	Pappers- och papptillverkning
8.	2415	Tillverkning av gödselmedel och kväveprodukter
9.	2744	Framställning av koppar
10.	2414	Tillverkning av andra organiska baskemikalier
11.	1711	Tillverkning av garn av bomullstyp
12.	2470	Konstfibertillverkning
13.	1310	Järnmalmstvinning
14.	24161039 24161035 24161050 24165130 24163010 24164040	Följande delsektorer inom sektorn basplastframställning (2416): LD-polyeten (LDPE) Linjär polyeten med låg densitet (LLDPE) Högdensitetspolyeten (HDPE) Polypropen (PP) Polyvinylklorid (PVC) Polykarbonat (PC)
15.	21111400	Följande delsektor inom sektorn Massatillverkning (2111): Mekanisk massa

⁽¹⁾ Enligt NACE rev.1.1: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_CLS_DLD&StrNom=NACE_1_1&StrLanguageCode=EN&StrLayoutCode=HIERARCHIC

Förklarande anmärkning beträffande metoden för att definiera de sektorer och delsektorer som berättigar till stöd

1. I linje med artikel 10a.15 i direktivet om handel med utsläppsrätter har sektorer eller delsektorer som förtecknas i tabellen ovan i dessa riktlinjer ansetts löpa avsevärd risk för koldioxidläckage i kvantitativt hänseende om handelsintensiteten med tredjeländer är högre än 10 % och summan av de indirekta merkostnaderna av att genomföra utsläppshandelsdirektivet skulle leda till en betydande ökning av produktionskostnaderna, beräknade som en andel av bruttoföreläggsvärdet, på minst 5 %.

2. Vid beräkningen av de indirekta kostnaderna för att avgöra när stöd kan beviljas enligt dessa riktlinjer tillämpas samma antagande om koldioxidpriser och samma genomsnittliga utsläppsfaktor för el i EU som i kommissionens beslut 2010/2/EU ⁽¹⁾. Samma uppgifter om handel, produktion och förädlingsvärde för varje sektor och delsektor används som i kommissionens beslut 2010/2/EU. I beräkningen av handelsintensiteten beaktas exporten och importen till alla länder utanför EU, oavsett om dessa länder utanför EU tillämpar någon koldioxidprissättning (genom koldioxidskatter eller ett system med utsläppstak och handel med utsläppsrätter liknande EU-systemet). Det antas också att 100 % av koldioxidkostnaden kommer att vältras över på elpriserna.
3. I linje med bestämmelserna i artikel 10a 17 i direktivet om handel av utsläppsrätter har, vid fastställande av de stödberättigade sektorerna och delsektorerna som förtecknas i tabellen ovan, bedömningen av sektorerna på grundval av kvantitativa kriterier som anges ovan i punkt 1, kompletterats med en kvalitativ bedömning, där relevanta uppgifter finns tillgängliga och där branschföreträdare eller medlemsstater lagt fram tillräckligt trovärdiga och väl underbyggda argument för stödberättigande. Den kvalitativa bedömningen tillämpades för det första på sektorerna som är gränsfall, dvs. NACE 4-sektorer som står inför ökande indirekta utsläppskostnader inom intervallet 3–5 % och en handelsintensitet på minst 10 %, för det andra på sektorerna och delsektorerna (även på Prodcom-nivå ⁽²⁾) för vilka offentliga uppgifter saknas eller håller låg kvalitet och för det tredje på sektorerna och delsektorerna (även på Prodcom-nivå) som kan anses ha varit otillräckligt företrädade i den kvantitativa bedömningen. Sektorerna eller delsektorerna med indirekta kostnader för koldioxidutsläpp på mindre än 1 % har inte beaktats.
4. Den kvalitativa bedömningen av stödberättigandet inriktades för det första på den asymmetriska effekten av kostnaderna för koldioxidutsläpp uttryckt som andel av bruttoföreläggsvärdet inom sektorn. Den asymmetriska kostnadseffekten måste vara tillräckligt stor för att kunna medföra en betydande risk för koldioxidläckage på grund av indirekta kostnader för koldioxidutsläpp. Indirekta kostnader på mindre än 2,5 % för koldioxidutsläpp ansågs uppfylla detta kriterium. För det andra togs dessutom hänsyn till tillgängliga marknadsrelaterade bevis som indikerade att man i denna (del)sektor inte kan föra över de ökade indirekta utsläppskostnaderna på kunderna utan att förlora en betydande marknadsandel till konkurrenter i tredjeländer. Som ett objektiva mått att mäta med i det här sammanhanget ansågs en tillräckligt hög handelsintensitet på minst 25 % nödvändig för att detta andra kriterium skulle uppfyllas. Dessutom krävde det andra kriteriet underbyggda uppgifter som indikerar att den berörda EU-sektorn sannolikt är en "price-taker" (t.ex. priser som sätts på råvarubörser eller bevis på priskorrelation mellan makroregioner). Sådana bevis stöddes av ytterligare information om situationen internationellt när det gäller utbud och efterfrågan, transportkostnader, vinstmarginaler och potentialen för minskade koldioxidutsläpp, där sådan fanns tillgänglig. För det tredje beaktades också utbytbarhet mellan bränslen och el enligt kommissionens beslut 2011/278/EU ⁽³⁾.
5. Resultaten av de kvalitativa och kvantitativa utvärderingarna återspeglas i förteckningen över stödberättigade sektorerna och delsektorerna i denna bilaga, som är stängd och bara kan ändras i samband med halvtidsöversynen av dessa riktlinjer.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut av den 24 december 2009 om fastställande, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, av en förteckning över sektorerna och delsektorerna som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage, EUT L 1, 5.1.2010, s. 10. Detta direktiv har införlivats i EES-avtalet i punkt 21a.1b i bilaga XX.

⁽²⁾ Prodcom-förteckningen finns tillgänglig på http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/-index.cfm?TargetUrl=LST_NOM_DTL&StrNom=PRD_2010&StrLanguageCode=EN&IntPcKey=&StrLayoutCode=HIERARCHIC

⁽³⁾ Kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, EUT L 130, 17.5.2011, s. 1. I bilaga 1.2 till detta beslut 2011/278/EU förtecknas ett antal produkter där en sådan utbytbarhet mellan bränslen konstaterats föreligga, åtminstone i viss utsträckning. Detta direktiv har införlivats i EES-avtalet i punkt 21a.1 c i bilaga XX.

Tillägg III

Effektivitetsriktmärken för elförbrukning för produkter som omfattas av NACE-koderna i tillägg II

Nace4	Produktriktmärke (1)	Rikt- märkes- värde	Riktmärkes-enhet	Produktions-enhet (2)	Produktdefinition (2)	Processer som omfattas av produktriktmär- ke (2)	Relevant Prodcod-kod (rev 1.1)	Beskrivning
2742	Primäraluminium	14,256	MWh/t produkt (växelströmsförbrukning)	Ton obearbetat olegerat flytande aluminium	Obearbetat olegerat flytande aluminium från elektrolys	Obearbetat olegerat flytande aluminium från elektrolys, inklusive enheter för föroreningskontroll, hjälpprocesser och processer och gjuthus. Utöver definitionerna av produkten i 2011/278/EU ingår även anodanläggningen (förbakade anoder). Om anoder tillhandahålls från en fristående anläggning i Europa bör den anläggningen inte kompenseras eftersom den redan omfattas av riktmärket. Om anoder produceras utanför Europa kan en korrigering tillämpas.	27421130	Obearbetat olegerat aluminium (ej pulver och fjäll)
							27421153	Obearbetat aluminium, primära aluminiumlegeringar (ej pulver och fjäll)
2742	Aluminiumoxid (raffinering)	0,225	MWh/t produkt	Ton aluminiumoxid		Alla processer som är direkt eller indirekt kopplade till produktion av aluminiumoxid	27421200	Aluminiumoxid, ej konstgjord korund
2710	Syrgasblåst stål	0,036	MWh/t produkt	Ton råstål (gjutet)		Sekundär metallurgi, förvärmning av elfasta material, hjälpprocesser (särskilt stoftavskiljning) och gjutanläggningar fram till avskärning av råstålsprodukter	2710T122	olegerat stål erhållet genom andra processer än i elektrougn
							2710T132	legerat stål, ej rostfritt, erhållet genom andra processer än i elektrougn
							2710T142	rostfritt och värmebeständigt stål erhållet genom andra processer än i elektrougn

Nace4	Produktiktmärke (1)	Rikt- märkes- värde	Riktmärkes-enhet	Produktions-enhet (2)	Produktdefinition (2)	Processer som omfattas av produktiktmärke (2)	Relevant Prodcod-kod (rev 1.1)	Beskrivning
2710	EAF-kolstål	0,283	tCO ₂ /t produkt	Ton råstål (sekundärt) från gjutanläggning.	Stål som innehåller mindre än 8 % metalliska legerings- element och späre- element i sådana halter att användningen begränsas till sådana tillämpningar där det inte krävs hög ytkvalitet och formbarhet.	Alla processer som är direkt eller indirekt kopplade till processenheterna — ljusbågsugn — sekundär metallurgi — gjutning och kapning — efterförbränning — stoftavskiljning — förvärmningspositioner för skänkar — förvärmningspositioner för gjutformor — torkning av stål och — förvärmning av stål ingår.	2710T121	Råstål: olegerat stål erhållet i elektrougn
		(baserat på 10 % bästa genomsnitt)					2710T131	Råstål: legerat stål, ej rostfritt, erhållet i elektrougn
							2710T141	Råstål: rostfritt och värmebeständigt stål erhållet i elektrougn
2710	Höglegerat EAF- stål	0,352	tCO ₂ /t produkt	Ton höglegerat råstål	Stål som innehåller minst 8 % metalliska legerings- element eller där det krävs hög ytkvalitet och formbarhet	Alla processer som är direkt eller indirekt kopplade till processenheterna — ljusbågsugn — sekundär metallurgi — gjutning och kapning — efterförbränning — stoftavskiljning — förvärmningspositioner för skänkar — förvärmningspositioner för gjutformor	2710T121	Råstål: olegerat stål erhållet i elektrougn

Nace4	Produktiktmärke (1)	Rikt- märkes- värde	Riktmärkes-enhet	Produktions-enhet (2)	Produktdefinition (2)	Processer som omfattas av produktiktmär- ke (2)	Relevant Prodcom-kod (rev 1.1)	Beskrivning
						<ul style="list-style-type: none"> — långsam avkylning — torkning av stål och — förvärmning av stål ingår. Processenheterna FeCr-konverter och kryogen lagring av industrigaser ingår inte.		
		(baserat på 10 % bästa genomsnitt)					2710T142	rostfritt och värmebeständigt stål erhållet genom andra processer än i elektrougn
2710	Ferrokisel	8,540	MWh/t produkt	Ton FeSi-75 (slutprodukt)	FeSi-75	Alla processer som är direkt kopplade till driften av ugnarna. Hjälputrustning ingår inte.	27102020/ 24101230	Ferrokisel-75 % Si-halt
2710	FeMn HC	2,760	MWh/t produkt	Ton FeMn med hög kolhalt (slutprodukt)	FeMn med hög kolhalt	Alla processer som är direkt kopplade till ugnarna. Hjälpprocesser ingår inte.	27102010	Ferromangan (i enlighet med BAT-referensdokument)
2710	Kiselmangan	3,850	MWh/t produkt	Ton SiMn (slutprodukt)	Kiselmangan med olika kolhalt, inklusive SiMn, SiMn med låg kolhalt, SiMn med mycket låg kolhalt	Alla processer som är direkt kopplade till driften av ugnarna. Hjälpprocesser ingår inte.	27102030	Kiselmangan (ej FeSiMn)
2413	Cl2	2,461	MWh/t produkt	Ton klor	Klor	Alla processer som är direkt eller indirekt kopplade till elektrolysanläggningen, inklusive hjälputrustning såsom motorer	24131111	Klor

Nace4	Produktiktmärke (¹)	Rikt- märkes- värde	Riktmärkes-enhet	Produktions-enhet (²)	Produktdefinition (²)	Processer som omfattas av produktiktmär- ke (²)	Relevant Prodcod-kod (rev 1.1)	Beskrivning
2413	Si-metall	11,870	MWh/t produkt	Ton Si-metall	Kisel med halten 90–99,99 %	Alla processer som är direkt kopplade till ugnarna.. Hjälpprocesser ingår inte.	24131155	Kisel innehållande < 99,99 viktprocent kisel
2413	Ultrarent polykisel	60,000	MWh/t produkt	Ton ultraren Si- metall	Kisel med halten > 99,99 %	Alla processer som är direkt eller in- direkt kopplade till ugnen, inbegripet hjälputrustning	24131153	Kisel innehållande >= 99,99 % viktprocent kisel
2413	SiC	6,200	MWh/t produkt	Ton 100 % SiC	Kiselkarbid med 100 % renhet	Alla processer som är direkt eller in- direkt kopplade till ugnen, inbegripet hjälputrustning	24135450	Karbider, även ej kemiskt definierade
2414	Högvärdiga kemi- kalier	0,702	tCO ₂ /t produkt	Ton högvärdiga kemikalier (HVC) (ton acetylen, etylen, propylen, butadien, bensen och väte)	Blandning av hög- värdiga kemikalier, uttryckt som totala massan acetylen, etylen, propylen, butadien, bensen och vätgas, utom högvärdiga kemi- kalier från komplette- rande insatsvaror (vätgas, etylen, an- dra högvärdiga ke- mikalier) med ett etyleninnehåll på minst 30 viktpro- cent av den totala produktblandningen och ett innehåll av högvärdiga kemi- kalier, bränslegas, bu- tener och kolväten i vätskeformsom sammanlagt utgör minst 50 viktpro- cent av den totala produktblandning- en.	Alla processer som är direkt eller in- direkt kopplade till produktionen av högvärdiga kemikalier som renad pro- dukt eller intermediär produkt med koncentrerat innehåll av respektive högvärdiga kemikalie i lägsta säljbara form (rå C4, ohydrerad pyrolysgas) in- går, undantaget C4-extraktion (butadi- enanläggningen), C4-hydrering, hydre- ring av pyrolysbensin och extraktion av aromater samt logistik och för- varing i den dagliga driften.	Flera Prodcod- koder enligt NACE 2414	

Nace4	Produktiktmärke (1)	Rikt- märkes- värde	Riktmärkes-enhet	Produktions-enhet (2)	Produktdefinition (2)	Processer som omfattas av produktiktmär- ke (2)	Relevant Prodcom-kod (rev 1.1)	Beskrivning
							24141120	Mättade acykliska kolväten
							24141130	Omättade acykliska kolväten; etylen
							24141140	Omättade acykliska kolväten; propen (propylen)
							24141150	Omättade acykliska kolväten; buten och butenisomerer
							24141160	Omättade acykliska kolväten; butadien-(1.3) och isopren
							24141190	Omättade acykliska kolväten (ej etylen, propen-buten, butadien-(1.3) och isopren)
							24/20141223	Bensen
2414	Aromatiska för- eningar	0,030	tCO ₂ /t produkt	Koldioxid vägda ton	Blandning av aro- mater, uttryckt som koldioxid vägda ton (CWT)	Alla processer som är direkt eller in- direkt kopplade till underenheter för aromater, dvs. — hydrering av pyrolysgas — extraktion av bensen, toluen och xylene (BTX) — TDP — Hydrodealkylering — isomerisering av xylene — P-xylene-enheter — produktion av kumen och — cyklohexanproduktion ingår.	Flera Prodcom- koder enligt NACE 2414. Se vägledning 9 för de direkta ut- släppen för hela förteckningen.	

Nace4	Produktiktmärke (1)	Rikt- märkes- värde	Riktmärkes-enhet	Produktions-enhet (2)	Produktdefinition (2)	Processer som omfattas av produktiktmär- ke (2)	Relevant Prodcod-kod (rev 1.1)	Beskrivning
2414	Kimrök	1,954	tCO ₂ /t produkt	Ton ugnskimrök (avsättningsbar enhet, > 96 %)	Ugnskimrök. Kanal- kimrök och lamp- svart omfattas inte av detta riktmärke.	Alla processer som är direkt eller in- direkt kopplade till produktionen av ugnskimrök samt slutbearbetning, för- packning och fackling ingår.	24131130	Kol (kimrök och andra former av kol e.k.a.)
2414	Styren	0,527	tCO ₂ /t produkt	Ton styren (säljbar produkt)	Styrenmonomer (vi- nylbensen, CAS- nummer: 100-42-5)	Alla processer som är direkt eller in- direkt kopplade till produktion av — styren samt — intermediären etylbensen (med den mängd som används som insats till styrenproduktionen) ingår.	24141250	Styren
2414	Etylenoxid och etylenglykoler EO/ EG	0,512	tCO ₂ /t produkt	Ton EO-ekvivalenter (EOE), som definieras som mängden EO (massa) som är inbäddad i en massaenhet av någon av de specifika glykolerna.	Riktmärket för ety- lenoxid/etylenglykol omfattar — etylenoxid (EO, hög renhetsgrad) — monoetylen- glykol (MEG, standardkvalitet + fiber grade (hög renhets- grad)) — dietylenglykol (DEG) — trietylenglykol (TEG) Den totala mängden produkter uttrycks som EO-ekvivalen- ter (EOE), som defi- nieras som mäng- den EO (massa) som är inbäddad i en massaenhet av den specifika glykolen	Alla processer som är direkt eller in- direkt kopplade till processenheterna för EO-produktion, EO-rening och glykolsektionen ingår.	24146373	Oxiran (etylenoxid)

Nace4	Produktiktmärke ⁽¹⁾	Rikt- märkes- värde	Riktmärkes-enhet	Produktions-enhet ⁽²⁾	Produktdefinition ⁽²⁾	Processer som omfattas av produktiktmärke ⁽²⁾	Relevant Prodcod-kod (rev 1.1)	Beskrivning
							24142310	Etylenglykol (etandiol)
							24146333	2,2-oxidietanol (dietylenglykol, digol)
2743	Zink-elektrolys	4,000	MWh/t produkt	Ton zink	Obearbetad zink	Alla processer som är direkt eller indirekt kopplade till zinkelektrolysenheten, inbegripet hjälpprocesser	27431230	Obearbetad zink, olegerad (ej stoft, pulver och fjäll av zink)
							2743125	Obearbetad zink, zinklegeringar (ej stoft, pulver och fjäll av zink)
2415	Ammoniak	1,619	tCO ₂ /t produkt	Ton ammoniak som produceras som säljbar (netto-) produktion och med 100 % renhet.	Ammoniak (NH ₃) ska registreras som antalet producerade ton.	Alla processer som är direkt eller indirekt kopplade till produktion av ammoniak och den intermediära produkten vätgas ingår.	24151075	Vattenfri ammoniak

⁽¹⁾ För produkter som är skuggade i ljusgrått fastställdes utbytbarhet mellan elektricitet och bränsle, och riktmärket anges i t CO₂

⁽²⁾ De produktionsenheter, definitioner och processer som omfattas (skuggade i mörkgrått) baseras på kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i direktiv 2003/87/EG

Produkter för vilka utbytbarhet mellan el och bränsle fastställdes i avsnitt 2 i bilaga 1 till beslut 2011/278/EU ⁽¹⁾

I bilaga 1 till beslut 2011/278/EU fastställs att bränsle och el är utbytbara i vissa produktionsprocesser. För dessa produkter är det inte lämpligt att ställa upp ett riktmärke på grundval av antalet MWh/t för produkten. Utgångspunkten är i stället de specifika utsläpp av växthusgaser som kan härledas för de direkta utsläppen. För dessa processer bestämdes produktriktmärkena på grundval av summan av de direkta utsläppen (från energi- och processutsläpp) samt indirekta utsläpp till följd av användningen av den utbytbara delen av elektriciteten.

I dessa fall ska faktorn "E" i formeln för beräkningen av den högsta tillåtna stödnivå som avses i punkt 27 a i riktlinjerna ersättas med nedanstående term som omvandlar ett produktriktmarke enligt beslut 2011/278/EU till ett effektivitetsriktmarke för elförbrukning på grundval av en genomsnittlig europeisk faktor för utsläppsintensitet på 0,465 t CO₂/MWh:

Existerande produktriktmarke från bilaga 1 till beslut 2011/278/EU (i t CO₂/t) × andel relevanta indirekta utsläpp under referensperioden (*) (%)/0,465 (t CO₂/MWh).

(*) "andel relevanta indirekta utsläpp under referensperioden" är kvoten mellan

- de relevanta indirekta utsläppen och
- summan av de sammanlagda direkta utsläppen och relevanta indirekta utsläppen enligt artikel 14 i beslut 2011/278/EU.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i direktiv 2003/87/EG. 27.4.2011, C(2011) 2772 final, EUT L 130, 17.5.2011, s. 1. Detta direktiv har införlivats i EES-avtalet i punkt 21a.1 c i bilaga XX.

Tillägg IV

Maximala regionala koldioxidutsläppsfaktorer i olika geografiska områden (tCO₂/MWH)

		Elektricitet
Central-Västeuropa	Belgien, Frankrike, Liechtenstein, Luxemburg, Nederländerna, Tyskland, Österrike	0,76
Tjeckien och Slovakien	Tjeckien, Slovakien	1,06
Iberiska regionen	Portugal, Spanien	0,57
Nordiska regionen	Danmark, Finland, Norge, Sverige	0,67
Bulgarien		1,12
Cypern		0,75
Estland		1,12
Grekland		0,82
Ungern		0,84
Irland		0,56
Italien		0,60
Lettland		0,60
Litauen		0,60
Malta		0,86
Polen		0,88
Rumänien		1,10
Slovenien		0,97
Förenade kungariket		0,58
Island		0,00

Förklarande kommentar om regionala maximala koldioxidutsläppsfaktorer

För att undvika eventuellt missbruk och säkerställa att olika källor för elproduktion behandlas lika gäller samma koldioxidutsläppsfaktor för alla elleveranskällor (egenproduktion, elleveransavtal eller försörjning av elnät) och alla stödmottagare i den berörda staten i EES.

Metoden för att fastställa det maximala stödbeloppet beaktar koldioxidutsläppsfaktorn för el som levereras av förbränningsanläggningar i olika geografiska områden. En sådan regional differentiering visar den betydelse som anläggningar som drivs med fossila bränslen har för det slutliga pris som fastställs på grossistmarknaden och deras roll som marginella anläggningar i rangordningen inom branschen.

Kommissionen har på förhand fastställt de regionala värdena på koldioxidutsläppsfaktorerna, som utgör maximivärdena för beräkning av stödbeloppet. Staterna i EES får dock tillämpa en lägre koldioxidutsläppsfaktor för alla stödmottagare inom deras territorium.

BESLUT AV EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

nr 309/13/KOL

av den 16 juli 2013

om förenlighet med EES-lagstiftningen hos åtgärder som ska vidtas av Norge i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster)

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av den rättsakt som avses i punkt 5p i bilaga XI till EES-avtalet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster⁽¹⁾ (direktiv om audiovisuella medietjänster) (nedan kallat *rättsakten*), särskilt artikel 14.2, och

av följande skäl:

- (1) Genom en skrivelse av den 22 april 2013, som inkom till Eftas övervakningsmyndighet (nedan kallad *myndigheten*) den 23 april 2013, anmälde Norge till myndigheten ett antal åtgärder som ska vidtas i enlighet med artikel 14.1 i direktiv 2010/13/EU.
- (2) Eftas övervakningsmyndighet har, inom tre månader efter anmälan, kontrollerat åtgärdernas förenlighet med EES-lagstiftningen, framför allt med avseende på åtgärdernas proportionalitet och insynen i det nationella samrådsförfarandet.
- (3) Vid sin granskning beaktade myndigheten tillgängliga uppgifter om den norska mediemarknaden.
- (4) Den förteckning över evenemang av särskild vikt för samhället som ingår i anmälan av de norska åtgärderna hade upprättats på ett tydligt och öppet sätt. Dessutom hade ett omfattande samråd i frågan inletts i Norge.
- (5) Myndigheten konstaterade att de evenemang som förtecknas i anmälan av de norska åtgärderna uppfyllde minst två av följande kriterier, som betraktas som tillförlitliga indikatorer på ett evenemangs vikt för samhället: i) De är av särskilt allmänt intresse inom EES-/Eftastaten och inte endast av betydelse för dem som normalt sett följer den aktuella sporten eller aktiviteten. ii) De har en allmänt erkänd specifik kulturell betydelse för befolkningen i EES-/Eftastaten, framför allt som katalysator för den kulturella identiteten. iii) Landslaget deltar i det aktuella evenemanget i samband med en tävling eller turnering av internationell vikt. iv) Evenemanget har av tradition sänts i fri tv och haft stor tv-publik.

- (6) Ett antal evenemang som förtecknas i den norska anmälan, t.ex. de olympiska spelen och världs- och europamästerskapen i fotboll för herrar, som båda innefattar kvalificeringsmatcher med norskt deltagande, ingår i den kategori evenemang som anses vara av särskild vikt för samhället, såsom uttryckligen anges i skäl 49 i direktiv 2010/13/EU.
- (7) De olympiska sommarspelen är ett evenemang som tilldrar sig enormt intresse i Norge eftersom norska idrottare alltid har deltagit i en rad olika individuella grenar och laggrenar. Evenemanget är av särskilt intresse för den norska allmänheten eftersom det intresserar tittare som inte normalt sett skulle följa det. De olympiska sommarspelen har av tradition sänts i fri tv och haft höga tittarsiffror i Norge.
- (8) De olympiska vinterspelen är ett ännu populärare evenemang med mycket höga tittarsiffror. Ett stort antal norska idrottare deltar i de olympiska vinterspelen i både individuella grenar och laggrenar. Evenemanget har av tradition sänts i fri tv och haft höga tittarsiffror i Norge. Evenemanget ses inte bara av tittare som normalt sett följer sporterna i fråga.
- (9) Världs- och europamästerskapen i fotboll för herrar, både som helhet och inklusive kvalificeringsmatcher med norskt deltagande, tillhör de populäraste idrottsevenemangen i Norge. Den norska allmänheten och medierna visar stort intresse för både det norska landslagets kvalificeringsmatcher och matcherna i slutspelet, i synnerhet finalmatcherna. Evenemangen har av tradition sänts i fri tv och haft stor tv-publik. Eftersom matcherna mellan andra länder i slutspelet kan ha betydelse för såväl de matcher som Norge kan komma att spela som det slutliga resultatet är de också av särskilt intresse i Norge.
- (10) I Norge finns ett stort intresse för lokala fotbollsklubbar. Cupfinalen i fotboll för herrar har av tradition sänts i fri tv. De höga tittarsiffror som evenemanget hittills har haft vittnar om ett stort intresse för detta evenemang hos

⁽¹⁾ EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

allmänheten, även utanför den publik som normalt sett följer de lokala fotbollsklubbarnas matcher.

sporten, som en del av den norska kulturella identiteten och skidsportarvet. Evenemanget har av tradition sänts i fri tv och haft stor tv-publik.

- (11) Världs- och Europamästerskapen i handboll för damer (slutspelen) är evenemang som av tradition sänts i fri tv och haft höga tittarsiffror. Det norska damlandslaget i handboll har under en lång period varit mycket framgångsrikt, vilket lett till ett allmänt intresse i Norge, även bland tittare som inte normalt sett skulle följa sporten. Matcherna mellan andra länder i båda evenemangens slutspel har betydelse för såväl de matcher som det norska landslaget kan komma att spela som det slutliga resultatet.
- (12) Världsmästerskapen i nordisk skidsport är ett populärt evenemang i Norge. Längdskidåkning har djupa rötter i den norska kulturen och är ett viktigt inslag i det norska kulturarvet. Evenemanget har en allmänt erkänd specifik kulturell betydelse för den norska befolkningen och har av tradition sänts i fri tv med höga tittarsiffror. Den stora tv-publik som detta evenemang lockar visar att evenemanget och dess resultat har ett särskilt allmänt intresse i Norge och inte bara är av betydelse för dem som normalt sett följer sporten.
- (13) Världsmästerskapen i alpin skidsport är ett populärt evenemang i Norge. Alpin skidsport har djupa rötter i den norska kulturen och är ett viktigt inslag i det norska kulturarvet. Världsmästerskapen i alpin skidsport kan därför anses ha en allmänt erkänd specifik kulturell betydelse för den norska befolkningen. Norge har haft ett antal framgångsrika alpina skidåkare, vilket haft stor betydelse för intresset för idrotten i Norge. Evenemanget och dess resultat har därför ett särskilt allmänt intresse i Norge, inte bara för dem som normalt sett följer sporten.
- (14) Holmenkollen FIS World Cup Nordic är ett årligt evenemang i Holmenkollen i Oslo och ingår i FIS World Cup Nordic. Evenemanget är ett av de viktigaste årliga idrotts-evenemangen i Norge, har en lång tradition och kan anses ha en allmänt erkänd specifik kulturell betydelse för den norska befolkningen. Evenemanget har av tradition sänts i fri tv och haft stor tv-publik. På grund av evenemangets kulturella betydelse har dess resultat ett särskilt allmänt intresse i Norge, även för tittare som inte normalt sett följer sporten.
- (15) Världsmästerskapen i skidskytte är ett viktigt vinterevenemang i Norge och har ett särskilt och stort intresse bland befolkningen, även för dem som inte normalt sett följer sporten, som en del av den norska kulturella identiteten och skidsportarvet. Evenemanget har av tradition sänts i fri tv och haft stor tv-publik.
- (16) De norska åtgärderna framstår som tillräckligt proportionerliga för att motivera ett undantag från den i artikel 36 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet angivna grundläggande principen om frihet att tillhandahålla tjänster, på grundval av kriteriet att det är i allmänhetens intresse att säkerställa tillgång för så många som möjligt till sändningar av evenemang av särskild vikt för samhället.
- (17) De norska åtgärderna är även förenliga med EES konkurrensregler eftersom definitionen av vilka programföretag som är godkända för sändning av de förtecknade evenemangen bygger på objektiva kriterier (täckningskrav) som lämnar utrymme för möjlig konkurrens i samband med förvärvandet av sändningsrättigheterna för evenemangen. Dessutom är antalet evenemang i förteckningen inte så stort att konkurrensen snedvrids i senare led på marknaderna för fri tv och betal-tv.
- (18) Norges åtgärder kan dessutom betraktas som proportionerliga på grundval av följande faktorer. För det första innebär kravet på att de godkända programföretagen ska täcka 90 % av befolkningen att åtgärderna blir mer proportionerliga eftersom fler programföretag kan komma i fråga. För det andra är antalet evenemang i förteckningen proportionerligt. För det tredje har det införts en tvistlösningsmekanism för eventuella tvister mellan programföretagen rörande erläggandet av en skälig avgift för sändningsrättigheter. Vidare innehåller de norska åtgärderna bestämmelser om lämpliga åtgärder i fall där de förtecknade evenemangen förvärfas av ett icke-godkänt programföretag, för att säkra ett system för underlicenser för exklusiva sändningsrättigheter till godkända programföretag. I Norges åtgärder förutses också fall där rättigheterna till de förtecknade evenemangen förvärfas av ett icke-godkänt programföretag och ingen begäran har mottagits från en godkänd köpare, för att säkra att det icke-godkända programföretaget kan utöva sina rättigheter. Slutligen kommer de norska åtgärderna inte att träda i kraft förrän den 1 juli 2014 för att inte eventuella avtalsförhandlingar som äger rum dessförinnan ska påverkas negativt.
- (19) Kommissionen har underrättat de övriga EES-/Eftastaterna om de åtgärder som Norge har anmält och har inhämtat yttrande från Eftas kontaktkommitté, som inrättats i enlighet med artikel 29 i direktiv 2010/13/EU. Kommittén avgav ett positivt yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De åtgärder som Norge avser att vidta i enlighet med den rättsakt som avses i punkt 5p i bilaga XI till EES-avtalet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (nedan kallat *rättsakten*), särskilt artikel 14.1, som anmäldes till myndigheten i enlighet med artikel 14.2 i rättsakten den 22 april 2013 och inkom till myndigheten den 23 april 2013, är förenliga med EES-lagstiftningen.

Artikel 2

Norge ska underrätta myndigheten om de slutligt antagna åtgärderna. Myndigheten ska offentliggöra dessa åtgärder i EES-

supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med artikel 14.2 i direktiv 2010/13/EU.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Norge.

Utfärdat i Bryssel den 16 juli 2013.

På Eftas övervakningsmyndighets vägnar

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY

Ledamot av kollegiet

Xavier LEWIS

Direktör

BILAGA

Forskrift om ändringar i forskrift 28. februar 1997 nr. 153 om kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester

Antagen genom kungligt dekret av den 9 augusti 2013 i enlighet med avsnitten 2–8 i lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester (kringkastingsloven). Framlagd av kulturdepartementet.

I

Forskrift 28. februar 1997 nr. 153 om kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester ska ändras på följande sätt:

De nuvarande bestämmelserna i avsnitten 5-1 och 5-2 ska upphöra att gälla.

Det nya avsnitt 5-1 ska ha följande lydelse:

Avsnitt 5-1 Evenemang av särskild vikt för samhället

Följande evenemang ska betraktas som evenemang av särskild vikt för samhället:

- a) De olympiska sommar- och vinterspelen i sin helhet, som arrangeras av Internationella olympiska kommittén (IOK).
- b) Världsmästerskapen i fotboll för herrar i sin helhet, inklusive kvalificeringsmatcher med norskt deltagande, som arrangeras av Fédération Internationale de Football Association (FIFA).
- c) Europamästerskapen i fotboll för herrar i sin helhet, inklusive kvalificeringsmatcher med norskt deltagande, som arrangeras av Union of European Football Associations (UEFA).
- d) Världsmästerskapen i handboll för damer i sin helhet, som arrangeras av International Handball Federation (IHF).
- e) Europamästerskapen i handboll för damer i sin helhet, som arrangeras av European Handball Federation (EHF).
- f) Cupfinalen i fotboll för herrar, som arrangeras av Norges Fotballforbund (NFF).
- g) Världsmästerskapen i nordisk skidsport i sin helhet, som arrangeras av Internationella Skidförbundet (FIS).
- h) Världsmästerskapen i alpin skidsport i sin helhet, som arrangeras av Internationella Skidförbundet (FIS).
- i) Holmenkollen FIS World Cup Nordic.
- j) Världsmästerskapen i skidskytte i sin helhet, som arrangeras av Internationella Skidförbundet (FIS).

Det nya avsnitt 5-2 ska ha följande lydelse:

Avsnitt 5-2 Tv-kanaler som mottas av en betydande andel av tittarna på fri tv

En tv-kanal mottas av en betydande andel av tittarna på fri tv om kanalen kan mottas av minst 90 % av tittarna utan extra kostnader utöver licensavgiften och/eller avgiften för baspaketet.

Det nya avsnitt 5-3 ska ha följande lydelse:

Avsnitt 5-3 Procedurbestämmelser och fastställande av marknadspris

- a) En tv-kanal som inte uppfyller villkoren i avsnitt 5-2 och som har förvärvat ensamrätt till tv-sändning av ett evenemang som förtecknas i avsnitt 5-1 är skyldig att ge en tv-kanal som uppfyller kraven i avsnitt 5-2 och som begär rätt att sända evenemanget ett skriftligt erbjudande om vidareförsäljning av rätten.
- b) Ett erbjudande enligt led a ska ges senast en månad efter mottagandet av en begäran från en tv-kanal som uppfyller villkoren i avsnitt 5-2.
- c) En tv-kanal som uppfyller villkoren i avsnitt 5-2 och som mottagit ett erbjudande enligt led a ska inom en månad efter mottagandet av erbjudandet lämna besked om huruvida erbjudandet godtas.
- d) Om parterna inte kan enas om vederlag för sändningsrättigheterna för ett evenemang som förtecknas i avsnitt 5-1 får var och en av parterna senast sex månader innan evenemanget äger rum begära att Medietilsynet fastställer vederlaget för rättigheterna till evenemanget. Vederlaget för sändningsrättigheterna ska fastställas enligt marknadsmässiga principer. Medietilsynet ska utfärda riktlinjer om fastställande av vederlag för vidareförsäljning av rättigheter till evenemang som förtecknas i avsnitt 5-1 enligt marknadsmässiga principer.

- e) En tv-kanal som inte uppfyller villkoren i avsnitt 5-2 får utöva sin ensamrätt till ett evenemang som förtecknas i avsnitt 5-1 endast om ingen begäran enligt brev a) har mottagits minst tio månader innan evenemanget äger rum eller inga tv-kanaler som uppfyller villkoren i avsnitt 5-2 önskar förvärva sändningsrättigheterna till marknadspris.
- f) Tidsfristerna i denna bestämmelse ska inte gälla om ensamrätten till tv-sändning av ett evenemang som förtecknas i avsnitt 5-1 säljs av en rättighetsinnehavare till en tv-kanal mindre än tio månader innan evenemanget äger rum.

Det nya avsnitt 5-4 ska ha följande lydelse:

Avsnitt 5-4 Villkor för tidsförskjuten sändning av evenemanget

En tv-kanal som i enlighet med avsnitt 5-3 har förvärvat sändningsrätten till ett evenemang av särskild vikt för samhället ska sända hela evenemanget direkt.

Tv-kanalen får dock sända delar av evenemanget direkt eller hela eller delar av evenemanget med tidsförskjutning om

- a) evenemanget äger rum på natten mellan 00:00 och 06:00 GMT +1,
- b) evenemanget består av flera parallella evenemang, eller
- c) andra förhållanden tyder på att det skulle ligga i allmänhetens intresse att evenemanget delvis sänds direkt, eller helt eller delvis med tidsförskjutning.

Den nuvarande bestämmelsen i avsnitt 5-3 blir det nya avsnitt 5-5 och ska ha följande lydelse:

Avsnitt 5-5 Rapportering av förvärv

En tv-kanal som förvärvar ensamrätt till hela eller delar av evenemang som förtecknas i avsnitt 5-1 eller i förteckningar över evenemang av särskild vikt för samhället i andra EES-länder som godkänts av Europeiska kommissionen eller Eftas övervakningsmyndighet och offentliggjorts i EUT och EES-supplementet till EUT ska omedelbart rapportera sådana förvärv till Medietilsynet.

Den nuvarande bestämmelsen i avsnitt 5-4 blir det nya avsnitt 5-6.

Avsnitt 10-2 första stycket ska ha följande lydelse:

Vid överträdelse av bestämmelser i kapitel 3 i lagen eller andra regler som följer av kapitel 3 än de som nämns i avsnitt 10-1 i denna föreskrift, överträdelse av avsnitt 6-4 i lagen eller avsnitten 1-4, 2-5, 2-6, 5-3, 5-4, 5-5 och 7-6 nr 1 i denna föreskrift får Medietilsynet utdöma böter efter en skönsmässig bedömning. Detsamma gäller vid överträdelse av ett licensvillkor som innefattar tydligt angivna skyldigheter som fastställts i enlighet med avsnitt 2-1 andra stycket i lagen.

Avsnitt 10-3 första stycket ska ha följande lydelse:

Vid överträdelse av bestämmelser i avsnitt 2-1 första och tredje stycket, avsnitt 2-2 första stycket och villkor som fastställts i enlighet med avsnitt 2-2 andra stycket i lagen, avsnitten 2-4 och 2-5 i lagen eller avsnitten 1-3, 1-7, 2-1, 2-2, 2-4, 7-1 andra stycket, 7-6 nr 2 och nr 4, 7-7, 7-8, 7-9 andra och tredje stycket, 7-10 och 7-11 i denna föreskrift får Medietilsynet utdöma böter enligt följande regler:

II

Ikraftträdande

Ändringarna träder i kraft den 1 juli 2014.

RÄTTELSE**Rättelse till rådets genomförandeförordning (EU) nr 543/2012 av den 25 juni 2012 om genomförande av artikel 11.1 i förordning (EU) nr 753/2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, grupper, företag och enheter med anledning av situationen i Afghanistan**

(Europeiska unionens officiella tidning L 165 av den 26 juni 2012)

På sidan 15, skäl 2, ska det

i stället för: "2) Den 18 maj 2012 ändrade den kommitté som inrättats i enlighet med punkt 30 i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1988 (2011) [...]"

vara: "2) Den 18 maj 2012 och den 1 juni 2012 ändrade den kommitté som inrättats i enlighet med punkt 30 i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1988 (2011) [...]"

Rättelse till rådets genomförandebeslut 2012/334/Gusp av den 25 juni 2012 om genomförande av beslut 2011/486/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, grupper, företag och enheter med anledning av situationen i Afghanistan

(Europeiska unionens officiella tidning L 165 av den 26 juni 2012)

På sidan 75, skäl 2, ska det

i stället för: "(2) Den 18 mars 2012 ändrade den kommitté som inrättats i enlighet med punkt 30 i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1988 (2011) [...]"

vara: "(2) Den 18 maj 2012 och den 1 juni 2012 ändrade den kommitté som inrättats i enlighet med punkt 30 i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1988 (2011) [...]"

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV